

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2013/30/EU IRÁNYELVE

(2013. június 12.)

a tengeri olaj- és gázipari tevékenységek biztonságáról és a 2004/35/EK irányelv módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 192. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

a Régiók Bizottságával folytatott konzultációt követően,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾,

mivel:

(1) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 191. cikke célkitűzésként határozza meg a környezet minőségének megőrzését, védelmét és javítását, valamint a természeti erőforrások körültekintő és ésszerű hasznosítását. Továbbá előírja, hogy minden uniós fellépést magas szintű védelemnek kell támogatnia, amely az elővigyázatosság elvén, továbbá azon további elveken alapul, miszerint megelőző lépések megtétele szükséges, a környezeti károkat elsődlegesen a forrásuknál kell elhárítani, valamint azon, hogy a szennyező fizet.

(2) Ezen irányelv célja a tengeri olaj- és gázipari tevékenységekhez kapcsolódó súlyos balesetek előfordulásának csökkentése és következményeik korlátozása, amennyire lehetséges, ezen keresztül pedig a tengeri környezet és a partvidéki gazdaságok szennyezéssel szembeni védelmének javítása, a tengeri olaj- és gázfeltárás és -kitermelés biztonságára vonatkozó minimumfeltételek rögzítése, az Unió belső energiatermelésében előforduló lehetséges zavarok megelőzése, valamint a balesetek esetén alkalmazandó válaszmechanizmusok javítása.

(3) Az irányelv alkalmazási körét nemcsak a jövőbeli tengeri olaj- és gázipari létesítményekre és tevékenységekre kell kiterjeszteni, hanem – átmeneti rendelkezések révén – a már meglévő létesítményekre is.

(4) A tengeri olaj- és gázipari tevékenységekhez kapcsolódó súlyos balesetek rendszerint súlyos és visszafordíthatatlan következményekkel járnak a tengeri és a part menti környezetre nézve, és a part menti területek gazdaságának is nagy károkat okoznak.

(5) A tengeri olaj- és gázipari tevékenységekhez kapcsolódó balesetek – különösen a Mexikói-öbölben 2010-ben történt baleset – hatására a közvélemény felfigyelt a tengeri olaj- és gázipari tevékenységek veszélyeire, valamint megkezdődött e tevékenységek biztonságának szavatolását célzó szakpolitikai intézkedések felülvizsgálata. A Bizottság elindította a tengeri olaj- és gázipari tevékenységek felülvizsgálatát és kifejtette előzetes álláspontját e tevékenységek biztonságáról „A tengeri olaj- és gázipari tevékenységek biztonsági kihívásainak kezeléséről” című, 2010. október 13-i közleményében. Az Európai Parlament 2010. október 7-én és 2011. szeptember 13-án fogadott el állásfoglalást e kérdésben. A tagállamok energiaügyi miniszterei a 2010. december 3-i tanácsi következtetésekben fejtették ki álláspontjukat.

(6) A súlyos tengeri olaj- és gázipari balesetek előfordulásának kockázata jelentős. Ezen irányelvnek a felségvizek szennyezése kockázatának csökkentésével hozzá kell járulnia a tengeri környezet védelmének biztosításához és különösen a tengeri környezetvédelmi politika területén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról szóló, 2008. június 17-i 2008/56/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽³⁾ (tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelv) megjelölt egyik célkitűzés, a legkésőbb 2020-ig megvalósítandó jó környezeti állapot eléréséhez, illetve fenntartásához.

(7) A 2008/56/EK irányelv egyik központi célkitűzése a tengeri környezetet érintő valamennyi tevékenység kumulatív hatásainak kezelése, és az integrált tengerpolitika környezetvédelmi pillérét jelenti. E politika fontos szerepet játszik a tengeri olaj- és gázipari tevékenységek szempontjából, hiszen a benne megfogalmazott elvárások között szerepel az egyes gazdasági ágazatok konkrét aggályainak és az óceánok, tengerek és tengerparti területek mélyreható megértésének mint általános célkitűzésnek az összehangolása azzal a céllal, hogy a tengerekre vonatkozóan létrejöjjön egy koherens megközelítés, amely minden gazdasági, környezeti és társadalmi szempontra kiterjed, és felhasználja a tengeri területrendezés gyakorlatát és a tengerrel kapcsolatos ismereteket.

⁽¹⁾ HL C 143., 2012.5.22., 125. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2013. május 21-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2013. június 10-i határozata.

⁽³⁾ HL L 164., 2008.6.25., 19. o.

- (8) A tengeri olaj- és gázipar az Unió számos régiójában képviselteti magát, és a jövőben újabb regionális fejlesztések várhatók a tagállamok felségvizein, tekintettel arra, hogy a technikai fejlődésnek köszönhetően ma már problematikusabb környezetben is lehetséges az olajfúrás. A tengeri olaj- és gáztermelés az Unió energiaellátásának biztonságában is fontos szerepet játszik.
- (9) Az Unióban a tengeri olaj- és gázipari tevékenységek biztonságára vonatkozó, jelen állapotában széttagolt és inkoherens európai szabályozási keret és az ágazati gyakorlatban jelenleg alkalmazott biztonsági intézkedések nem nyújtanak teljesen kielégítő garanciát arra, hogy a tengeri balesetek kockázata Uniószerre a lehető legkisebb legyen, mint ahogy arra sem, hogy a tagállamok felségvizein bekövetkezett baleseteket követően a leghatékonyabb válaszméchanizmus lépjen működésbe, méghozzá kellő időben. A meglévő felelősségi szabályok értelmében nem lehet minden esetben egyértelműen megállapítani a felelős fél kilétét, és előfordulhat, hogy a felelős nem tudja kifizetni az általa okozott károkért járó kártérítés teljes összegét, vagy nem kötelezhető erre. A tengeri olaj- és gázipari tevékenységek megkezdése előtt mindig gondoskodni kell arról, hogy a felelős fél egyértelműen meghatározható legyen.
- (10) A szénhidrogének kutatására, feltárására és kitermelésére vonatkozó engedélyek megadásának és felhasználásának feltételeiről szóló, 1994. május 30-i 94/22/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ értelmében tengeri olaj- és gázipari tevékenységek csak engedély birtokában végezhetők az Unió területén. Ehhez kapcsolódóan a kizárólagos feltárási és termelési engedélyek kiadásakor az engedélyező hatóságnak meg kell vizsgálnia a műszaki és pénzügyi kockázatokat, valamint adott esetben azt, hogy a kérelmező felelősségteljesen végezte-e a korábbi tevékenységét. Szükséges biztosítani, hogy az engedélyes műszaki és pénzügyi alkalmasságának vizsgálatakor az engedélyező hatóság azt is alaposan megvizsgálja, hogy az engedélyes bármilyen előre látható körülmény mellett is képes-e folyamatosan garantálni a tevékenység biztonságos és hatékony végzését. A 94/22/EK irányelv szerinti engedélyért folyamodó vállalkozások műszaki és pénzügyi alkalmasságának felmérése során a tagállamoknak ellenőrizniük kell azt, hogy a vállalkozások megfelelően igazolták-e, hogy a súlyos balesetekkel kapcsolatos kötelezettségek fedezetére vonatkozóan megfelelő céltartalékokat képeztek vagy kötelesek képezni.
- (11) Egyértelművé kell tenni, hogy a 94/22/EK irányelv értelmében vett, a tengeri olaj- és gázipari tevékenységek végzésére vonatkozó engedéllyel rendelkező engedélyesek a környezeti károk megelőzése és felszámolása tekintetében a környezeti felelősségről szóló, 2004. április 21-i 2004/35/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽²⁾ alkalmazásában felelős „gazdasági szereplőknek” minősülnek, és az ilyen irányú felelősségüket nem ruházhatják át velük szerződött harmadik felekre.
- (12) Jóllehet a 94/22/EK irányelvnek megfelelően kiadott általános engedélyes egy adott engedélyes terület viszonylatában kizárólagos jogot biztosítanak az engedélyesek számára olaj vagy gáz feltárására és termelésére, az érintett területen folyó tengeri olaj- és gázipari tevékenységeket a tagállamoknak szakértők által végzett, folyamatos szabályozói felügyelet hatálya alá kell vonniuk annak érdekében, hogy hatékony ellenőrzések révén megelőzhető legyenek a súlyos balesetek, illetve korlátok közé lehessen szorítani a baleseteknek az embereket, a környezetet és az energiaellátás biztonságát érintő hatásait.
- (13) Tengeri olaj- és gázipari tevékenységeket kizárólag olyan üzemeltetők végezhetnek, melyeket az engedélyesek vagy az engedélyező hatóságok jelölnek ki. Üzemeltető lehet – a kereskedelmi szabályoktól vagy a nemzeti közigazgatási követelményektől függően – valamely harmadik fél, illetve az engedélyes vagy az engedélyesek egyike. Az üzemeltetőnek kell mindig a műveletek biztonságáért elsődlegesen felelős jogalanyának lennie, és mindig hatáskörrel kell rendelkeznie arra, hogy e tekintetben eljárjon. Ez a szerep eltérő lehet az engedélyben szabályozott tevékenységek mindenkor szakasza szerint. Az üzemeltető szerepe ezért a feltárási szakaszban a kút üzemeltetése, a termelési szakaszban pedig a termelő létesítmény üzemeltetése. Egy adott engedélyezett terület vonatkozásában lehetővé kell tenni, hogy azonos lehessen a kút üzemeltetője a feltárási szakaszban és a termelő létesítmény üzemeltetője a termelési szakaszban.
- (14) Az üzemeltetőknek az ésszerűen megvalósítható legalacsonyabb szintre kell csökkenteniük a súlyos balesetek kockázatát, amelyen a további kockázatcsökkentés költsége már nagymértékben aránytalan lenne a csökkentés előnyeikhez képest. A kockázatcsökkentési intézkedések ésszerű kivitelezhetőségét az új tudományos és technológiai fejlemények fényében folyamatosan felülről kell vizsgálni. Annak felmérése során, hogy az idő- és költségátfordítás, valamint az erőfeszítés nagyban aránytalan lenne-e a kockázat további csökkentésének előnyeikhez képest, tekintetbe kell venni a végzett tevékenységnek megfelelő, a legjobb gyakorlatokban meghatározott kockázati szinteket.
- (15) Fontos annak biztosítása, hogy a lakosság idejekorán és ténylegesen lehetőséget kapjon az olyan tevékenységekkel kapcsolatos döntéshozatalban való részvételre, amelyek potenciálisan jelentős hatást gyakorolhatnak a környezetre az Unióban. Ez a politika összhangban van az Unió olyan nemzetközi kötelezettségvállalásaival, mint a környezeti ügyekben az információhoz való hozzáféréstől, a nyilvánosságának a döntéshozatalban történő részvételéről és az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szóló ENSZ/EGB-egyezmény⁽³⁾ (az Aarhusi Egyezmény). Az Aarhusi Egyezmény 6. cikke előírja az Egyezmény I. mellékletében felsorolt meghatározott tevékenységekre és a mellékletben nem felsorolt, de a környezetre esetleg jelentős hatást gyakorló tevékenységekre vonatkozó határozatok meghozatalában a nyilvánosság részvételét. Az Aarhusi Egyezmény 7. cikke a környezettel kapcsolatos terveket és programokat illetően előírja a nyilvánosság részvételét.

⁽¹⁾ HL L 164., 1994.6.30., 3. o.⁽²⁾ HL L 143., 2004.4.30., 56. o.⁽³⁾ HL L 124., 2005.5.17., 4. o.

- (16) A tervek és a projektek kidolgozásával kapcsolatban az uniós jogi aktusok – különösen a bizonyos tervek és programok környezetre gyakorolt hatásainak vizsgálatáról szóló, 2001. június 27-i 2001/42/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾, a környezettel kapcsolatos egyes tervek és programok kidolgozásánál a nyilvánosság részvételéről szóló, 2003. május 26-i 2003/35/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽²⁾, az egyes köz- és magánprojektek környezetre gyakorolt hatásainak vizsgálatáról szóló, 2011. december 13-i 2011/92/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽³⁾ és a veszélyes anyagokkal kapcsolatos súlyos balesetek veszélyének kezeléséről szóló, 2012. július 4-i 2012/18/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽⁴⁾ – meghatároznak bizonyos követelményeket. Mindazonáltal a nyilvánosság részvételére vonatkozó meglévő uniós jogszabályok nem terjednek ki minden tengeri olaj- és gázipari feltáró tevékenységre. Ez többek között arra a döntéshozatalra is vonatkozik, amelynek a célja vagy esetleges eredménye az, hogy egy nem termelő létesítményből feltáró műveleteket indítsanak. Az ilyen feltáró műveletek mindazonáltal bizonyos körülmények között potenciálisan jelentős hatást gyakorolhatnak a környezetre, és ezért a döntéshozatalban lehetővé kell tenni a nyilvánosságnak az Aarhusi Egyezményben előírt részvételét.
- (17) A tengeri olaj- és gázipari tevékenységekkel kapcsolatos tagállami szabályozói gyakorlat tekintetében már vannak követendő példák az Unión belül. Ezen gyakorlatok alkalmazása azonban nem egységes az Unió egészében, és egyetlen tagállam sem építette be az összes legjobb szabályozói gyakorlatot a súlyos balesetek megelőzését és az ezen balesetek által az emberi életre és egészségre, valamint a környezetre gyakorolt hatások mérséklését célzó jogszabályaiba. A bevált szabályozási gyakorlatokra szükség van egy olyan hatékony szabályozás kialakításához, amely biztosítja a legszigorúbb biztonsági normák érvényesülését és a környezet védelmét, és amely – többek között – úgy valósítható meg, hogy az e területhez kapcsolódó hatásköröket egy illetékes hatóság fogja össze, amely egy vagy egyszerre több tagállami szerv erőforrásaira támaszkodik.
- (18) Az ásványi nyersanyagok fúrólukon keresztül történő kitermelésével foglalkozó iparágakban dolgozó munkavállalók biztonsága és egészségvédelme javításának minimumkövetelményeiről szóló, 1992. november 3-i 92/91/EGK tanácsi irányelvvel⁽⁵⁾ (tizennyedik egyedi irányelv a 89/391/EGK irányelv 16. cikkének (1) bekezdése értelmében) összhangban a munkahelyi biztonságot és egészségvédelmet érintő ügyekben konzultálni kell a munkavállalókkal és/vagy képviselőikkel, és lehetővé kell tenni, hogy részt vehessenek a munkahelyi biztonságot és egészségvédelmet érintő bármilyen kérdéstről folyó megbeszéléseken. Ezen túlmenően a legjobb uniós gyakorlatok szerint háromoldalú alapon működő konzultációs mechanizmusokat kell hivatalosan létrehozni a tagállamokban, amelyekben részt vesznek az illetékes hatóság, az üzemeltetők és a tulajdonosok, valamint a munkavállalói képviselők. Az ilyen hivatalos konzultáció példaként említhető a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet 1976. évi 144. sz. egyezménye a háromoldalú egyeztetésekről (nemzetközi munkaügyi normák).
- (19) A tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy az illetékes hatóság rendelkezzen az ahhoz szükséges jogi felhatalmazással és megfelelő erőforrásokkal, hogy képes legyen hatékony, arányos és átlátható jogérvényesítési intézkedések meghozatalára, ezen belül adott esetben a tevékenységek beszüntetésére, amennyiben az üzemeltető és a tulajdonos biztonsági teljesítménye és környezetvédelmi intézkedései nem megfelelőek.
- (20) Biztosítani kell az illetékes hatóság függetlenségét és pártatlanságát. Ezzel kapcsolatban a súlyos balesetek kapcsán szerzett tapasztalatok egyértelműen azt mutatják, hogy az egyes tagállamokon belül elkerülhető a közigazgatási hatáskörök közti összeférhetetlenség, amennyiben egyértelműen elkülönítik a tengeri biztonsággal és a környezettel kapcsolatos szabályozói és az ehhez kapcsolódó döntéshozatali hatásköröket a tengeri természeti erőforrások gazdasági fejlesztésével kapcsolatos szabályozói hatásköröktől, beleértve az engedélyezést és a tengeri olaj- és gázipari tevékenységekből befolyó bevételekkel való gazdálkodást. Ezt az összeférhetetlenséget úgy lehet a legjobban megelőzni, ha teljes mértékben különválasztják az illetékes hatóságot a tengeri természeti erőforrások gazdasági fejlesztéséért felelős hatásköröktől.
- (21) Ha azonban valamely tagállamban a tengeri olaj- és gázipari tevékenység nem jelentős, akkor az illetékes hatóságnak a tengeri természeti erőforrások gazdasági fejlesztésétől való teljes szervezeti különválasztása aránytalan lenne. Ilyen esetben az érintett tagállamnak törekednie kell arra, hogy a lehető legjobb alternatív megoldással biztosítsa az illetékes hatóság függetlenségét és pártatlanságát.
- (22) Egyedi jogi szabályozás szükséges a tengeri olaj- és gázipari tevékenységekhez – különösen az üzemi folyamatbiztonsághoz, a szénhidrogének szivárgásának megakadályozásához, a szerkezeti integritáshoz, a tűz- és robbanásveszély megelőzéséhez, az evakuáláshoz, a meneküléshez és a mentéshez, valamint a súlyos balesetek környezeti hatásának mérsékléséhez – kapcsolódó súlyos veszélyek kezeléséhez.
- (23) Ezt az irányelvet a munkavállalók munkahelyi egészségvédelmének és biztonságának területén hatályos uniós jogi aktusok, különösen a munkavállalók munkahelyi biztonságának és egészségvédelmének javítását ösztönző intézkedések bevezetéséről szóló, 1989. június 12-i 89/391/EGK tanácsi irányelv⁽⁶⁾, valamint a 92/91/EGK irányelv sérelme nélkül kell alkalmazni.

⁽¹⁾ HL L 197., 2001.7.21., 30. o.

⁽²⁾ HL L 156., 2003.6.25., 17. o.

⁽³⁾ HL L 26., 2012.1.28., 1. o.

⁽⁴⁾ HL L 197., 2012.7.24., 1. o.

⁽⁵⁾ HL L 348., 1992.11.28., 9. o.

⁽⁶⁾ HL L 183., 1989.6.29., 1. o.

- (24) A tengeri szabályozási rendszernek ki kell terjednie mind a rögzített, mind a mobil létesítményeken végzett tevékenységekre, valamint a feltárási és termelési tevékenységekre a tervezéstől a leszerelésig, majd a termelésből való végleges kivonásáig tartó teljes időtartamára.
- (25) A tengeri olaj- és gázipari tevékenységekkel összefüggő súlyos balesetek megelőzése terén a jelenlegi legjobb gyakorlatokat a célkitűzéseket megállapító megközelítés, valamint a kívánt eredmények alapos kockázatértékelés és megbízható irányítási rendszerek alkalmazása révén történő elérése jellemzi.
- (26) Az Unió területén alkalmazott legjobb gyakorlatok szerint az üzemeltetőket és a tulajdonosokat arra ösztönzik, hogy hatékony vállalati biztonsági és környezetvédelmi stratégiát alakítsanak ki és azt teljesítsék egy átfogó biztonság- és környezetirányítási rendszerben és veszélyhelyzet-reagálási tervben. Annak érdekében, hogy a súlyos balesetek megelőzése céljából megfelelő eljárásokat hozzanak létre, az üzemeltetőknek és a tulajdonosoknak módszeresen meg kell határozniuk a súlyos balesetek valamennyi lehetséges forgatókönyvét – ideértve a súlyos balesetek környezeti hatásait is –, amelyek a létesítményben előforduló, veszélyt jelentő tevékenységek kapcsán előfordulhatnak. E legjobb gyakorlatok megkívánják a súlyos balesetek előfordulási valószínűsége, következményei és ennélfogva annak kockázata értékelését, és az azok megelőzéséhez és a veszélyhelyzeti reagáláshoz szükséges intézkedéseket, amennyiben egy súlyos baleset mégis bekövetkezik. A kockázatértékelést és a súlyos balesetek megelőzésével kapcsolatos rendelkezéseket világosan meg kell fogalmazni és össze kell foglalni a súlyos veszélyekről szóló jelentésben. A súlyos veszélyekről szóló jelentésnek ki kell egészítenie a 92/91/EGK irányelv szerinti biztonsági és egészségvédelmi dokumentumot. A súlyos veszélyekről szóló jelentés elkészítésének megfelelő szakaszaiban konzultációt kell folytatni a munkavállalókkal. A súlyos veszélyekről szóló jelentést ezenkívül az illetékes hatóságnak alaposan értékelnie kell és el kell fogadnia.
- (27) A tagállamok felségvizein a súlyos kockázatokat kezelő intézkedések hosszú távú eredményessége érdekében a súlyos veszélyekről szóló jelentést úgy kell elkészíteni és szükség szerint módosítani, hogy kiterjedjen a termelő létesítmény életciklusának valamennyi lényeges aspektusára, ideértve a tervezést, az üzemeltetést, a más létesítményekkel együttesen történő üzemeltetést, az érintett tagállam felségvizein belüli áthelyezést, a létesítményben végrehajtott lényeges változtatásokat, végül pedig a termelésből való végleges kivonást. A súlyos veszélyekről szóló jelentést a nem termelő létesítmények tekintetében is el kell készíteni és azt a létesítményben végrehajtott lényeges változtatások figyelembevételével módosítani kell. A tagállamok felségvizein kizárólag abban az esetben üzemeltethető létesítmény, ha az illetékes hatóság elfogadta az üzemeltető vagy a tulajdonos által benyújtott, a súlyos veszélyekről szóló jelentést. A súlyos veszélyekről szóló jelentésnek az illetékes hatóság általi elfogadása nem vonja maga után azt, hogy a súlyos veszélyek elhárításával kapcsolatos felelősség az üzemeltetőről, vagy a tulajdonosról az illetékes hatóságra hárulna.
- (28) Kútúrát csak olyan létesítmény végezhet, amely technikaileg alkalmas a fúrás helyszínén adott esetben előforduló valamennyi veszély elhárítására, és amelynek vonatkozásában már elfogadták a súlyos veszélyekről szóló jelentést.
- (29) Az üzemeltetőnek a megfelelő létesítmény használatán túlmenően részletes tervezési és működési tervet kell készítenie a kúttal végzett egyes tevékenységek kapcsán felmerülő konkrét körülményekről és kockázatokról. A legjobb uniós gyakorlatokkal összhangban az üzemeltetőnek független szakértői véleményt kell beszereznie a kútterről. Az üzemeltetőnek értesítést kell küldenie az illetékes hatóságnak a kút üzemeltetésére vonatkozó tervekről, és kellő időt kell hagynia a hatóság számára ahhoz, hogy adott esetben megtehesse a kút tervezett üzemeltetésével kapcsolatban szükséges intézkedéseket. E tekintetben a tagállamok szigorúbb, a kút üzemeltetésének megkezdését megelőzően teljesítendő nemzeti követelményeket vezethetnek be.
- (30) A biztonságos tervezés és a tevékenységek folyamatos és biztonságos végzése érdekében az ágazat köteles figyelemmel kísérni az irányadó előírásokban és útmutatásokban meghatározott legjobb gyakorlatokat. Az irányadó előírásokat és útmutatásokat időről időre frissíteni kell az újonnan szerzett ismeretekkel és innovációkkal a folyamatos fejlesztés érdekében. Az üzemeltetőknek, tulajdonosoknak és az illetékes hatóságoknak együtt kell működniük, hogy a Deepwater Horizon-fúrótornyos balesetének és más súlyos baleseteknek a tapasztalatai alapján meghatározzák az új vagy továbbfejlesztett előírások és útmutatások létrehozásának főbb irányvonalait. A megállapított prioritásokra kellő figyelemmel haladéktalanul megbízást kell adni új és továbbfejlesztett előírások és útmutatások kidolgozására.
- (31) A tengeri olaj- és gázipari tevékenységek összetettségére való tekintettel, ahhoz, hogy az üzemeltetők és tulajdonosok a legjobb gyakorlatokat alkalmazzák, független hitelesítési rendszert kell alkalmazni a biztonsági és környezetvédelmi szempontból kritikus elemek tekintetében a létesítmény teljes életciklusa során a termelő létesítmények vonatkozásában a tervezési szakaszt is ideértve.
- (32) Amennyiben a mobil tengeri fúrótornyok felségvizeken haladnak át és hajónak tekintendők, a nemzetközi tengerhajózási egyezmények, különösen a SOLAS és a MARPOL előírásait, illetve a mobil tengeri fúrótornyok építésére és felszerelésére vonatkozó nemzetközi szabályzat (MODU Code) vonatkozó változatának egyenértékű előírásait kell rájuk alkalmazni. A tengeri felségvizeken áthaladó mobil tengeri fúrótornyokra vonatkoznak továbbá a kikötő szerint illetékes állam által végzendő ellenőrzésre vonatkozó uniós jogszabályok és a lobogó szerinti állam előírásainak is meg kell felelnie. Ez az irányelv abban az esetben alkalmazandó ezekre a fúrótornyokra, amikor azok tengeri felségvizeken, nem mozgó helyzetben fúrást, termelést vagy egyéb, tengeri olaj- és gázipari tevékenységekhez kötődő műveleteket végeznek.

- (33) A súlyos veszélyekről szóló jelentésnek többek között figyelembe kell vennie a környezetet érintő kockázatokat, beleértve az éghajlati feltételeknek és az éghajlatváltozásnak a létesítmények hosszú távú ellenálló képességére gyakorolt hatását. Mivel az egyik tagállam területén folytatott tengeri olaj- és gázipari tevékenységek jelentős mértékű káros környezeti hatást idézhetnek elő egy másik tagállamban, szükség van az országhatáron átterjedő környezeti hatások vizsgálatáról szóló, 1991. február 25-én, Espoo-ban, Finnországban kötött ENSZ–EGB-egyezményben foglaltaknak megfelelő különös rendelkezések megállapítására és alkalmazására. Azokban a tengerparttal rendelkező tagállamokban, amelyek nem folytatnak tengeri olaj- és gázipari tevékenységet, kapcsolattartót kell kijelölni az ezzel kapcsolatos hatékony együttműködés megkönnyítése érdekében.
- (34) Az üzemeltetőknek haladéktalanul tájékoztatniuk kell a tagállamokat súlyos balesetek előfordulása vagy küszöbön álló lehetséges előfordulása esetén annak érdekében, hogy a tagállamok megkezdhessék a megfelelő reagálási intézkedéseket. Az üzemeltető ennek megfelelően az értesítésben releváns és kellően részletes információkat szolgáltat a ténylegesen bekövetkezett vagy küszöbön álló súlyos baleset helyszínéről, nagyságáról és jellegéről és az általa hozott válaszigényekről, valamint ismerteti a legrosszabb esetben előforduló eskalálódásra vonatkozó, és a határon átnyúló esetleges következményekre is kiterjedő foratókönyvet.
- (35) A veszélyhelyzetre való hatékony reagálás érdekében az üzemeltetőknek a súlyos veszélyekről szóló jelentésben feltárt kockázatokon és veszélyhelyzeti foratókönyveken alapuló és területspecifikus belső veszélyhelyzet-reagálási terveket kell létrehozniuk, azokat az illetékes hatóságnak be kell nyújtaniuk, és rendelkezniük kell a tervek veszélyhelyzetben való azonnali végrehajtásához szükséges erőforrásokkal. Mobil tengeri fúrótoronyok esetében az üzemeltetőknek biztosítaniuk kell, hogy a tulajdonosoknak a létesítményre vonatkozó belső veszélyhelyzet-reagálási terveit szükség szerint úgy módosítják, hogy alkalmazható legyen a kút elhelyezkedése és az üzemeltetésével járó veszélyek sajátosságaihoz igazodva. E módosításokat bele kell foglalni a kút üzemeltetéséről szóló értesítésbe. A veszélyhelyzeti reagáláshoz szükséges erőforrások megfelelő rendelkezésre állását a baleseti helyszínen való bevetésük alapján kell értékelni. Az üzemeltetőknek gondoskodniuk kell arról, hogy a veszélyhelyzeti reagáláshoz szükséges erőforrások hatékonyak és bevetésre készek legyenek, és rendszeresen tesztelniük kell őket ebből a szempontból. Kellően indokolt esetben a reagálási intézkedések támaszkodhatnak arra, hogy a reagálási felszerelést – például olajfogó kupolát – és az egyéb erőforrásokat távoli helyre szállítják.
- (36) A világszinten elterjedt legjobb gyakorlatok szerint az engedélyesek, az üzemeltetők és a tulajdonosok vállalják elsődlegesen a felelősséget a tevékenységeik – köztük a nevéükben a vállalkozók által végzett tevékenységek – által teremtett kockázatok elhárításáért, és ezért a súlyos balesetek megelőzését célzó vállalati stratégia keretében megfelelő mechanizmusok kialakításával és a stratégia lehető legnagyobb vállalati támogatottságának megteremtésével gondoskodniuk kell arról, hogy a stratégia a szervezet egészében – az Unió területén és külföldön egyaránt – következetesen végrehajtható legyen.
- (37) A felelős üzemeltetőktől és a tulajdonosoktól meg kell követelni azt, hogy tevékenységüket az egész világon a legjobb gyakorlatokkal és szabványokkal összhangban végezzék. Kötelezővé kell tenni az említett legjobb gyakorlatok és normák következetes alkalmazását az Unió területén, és kívánatos lenne, hogy a valamely tagállamban székhellyel rendelkező üzemeltetők és tulajdonosok a súlyos balesetek megelőzésére vonatkozó vállalati stratégiát a tagállamok tengervizein kívüli működésük során is – az alkalmazandó nemzeti jog által megengedett legnagyobb mértékben – alkalmazzák.
- (38) Felismerve ugyan, hogy a súlyos balesetek megelőzésére vonatkozó vállalati stratégia alkalmazásának érvényesítése az Unió területén kívül nem feltétlenül lehetséges, a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy az üzemeltetők és a tulajdonosok az Unió területén kívül végzett tengeri olaj- és gázipari tevékenységeiket is feltüntessék a súlyos balesetek megelőzésére vonatkozó vállalati stratégiájukban.
- (39) Az Unióon kívüli tengeri olaj- és gázműveletek során bekövetkezett súlyos balesetekről kapott információk segíthetnek a balesetek potenciális okainak pontosabb megértésében, a legfontosabb tanulságok leszűrésében és a szabályozási keret továbbfejlesztésében. Ezért minden tagállamnak – ideértve azokat is, amelyek nem rendelkeznek tengerparttal, vagy amelyek felszervein nem zajlik olaj- és gázipari tevékenység, illetve nem folytatnak engedélyezési tevékenységet – jelentést kell kérnie azokról a súlyos balesetekről, amelyek az Unióon kívül történnek és amelyekben a területükön székhellyel rendelkező vállalatok érintettek, és ezt az információt uniós szinten meg kell osztaniuk. A jelentéstételi követelmények nem zavarhatják a balesethez kapcsolódó veszélyhelyzeti reagálást és jogi eljárásokat. Ehelyett a jelentésekben a balesetnek az Unióban folyó tengeri olaj- és gázipari tevékenységek biztonságának továbbfejlesztésével kapcsolatos relevanciáját kell középpontba helyezni.
- (40) A tagállamoknak el kell várniuk az üzemeltetőktől és a tulajdonosoktól, hogy a legjobb gyakorlatok alkalmazása során alakítsanak ki hatékony együttműködést az illetékes hatósággal, támogatva az illetékes hatóság által alkalmazott legjobb szabályozási gyakorlatot, illetve, hogy proaktívan biztosítsák a legmagasabb szintű biztonságot, ideértve adott esetben azt, hogy felfüggesztik a tevékenységüket anélkül, hogy az illetékes hatóságnak be kellene avatkozni.
- (41) A lényeges biztonsági aggályok elsikkadásának és figyelmen kívül hagyásának elkerülése érdekében fontos megteremteni az azok bizalmas bejelentésére és a bejelentést tevő személy védelmére szolgáló eszközöket, és ösztönözni ezek használatát. Bár a tagállamoknak az Unió területén kívül nincsen módjuk a jogszabályok érvényesítésére, ezek az eszközök lehetővé teszik, hogy az Unióon kívül zajló tengeri olaj- és gázipari tevékenységekben részt vevő személyek jelezzék aggályaikat.
- (42) Az összehasonlítható adatok tagállamok közötti cseréjét nehézkessé és megbízhatatlanná teszi a tagállamok körében egységes adatszolgáltatási formátum hiánya. A üzemeltetőktől és tulajdonosoktól a tagállamok felé irányuló jelentéstételre szolgáló egységes adatszolgáltatási

formátum átláthatóvá tenné az üzemeltetők és tulajdonosok biztonsági és környezetvédelmi teljesítményét, biztosítaná a nyilvánosság hozzáférését a tengeri olaj- és gázipari tevékenységek biztonságára vonatkozó fontos, uniós szinten összehasonlítható adatokhoz, és elősegítené a súlyos balesetekből és a balesetveszélyes helyzetekből nyert tanulságok megosztását.

- (43) Az információcserre egységes feltételeinek megteremtése és a tengeri olaj- és gázipari ágazat teljesítményének átláthatóbbá tétele érdekében indokolt a Bizottságot végrehajtási hatáskörökkel felruházni a nyilvánosságra hozandó és a nyilvánosság számára hozzáférhetővé teendő információk formátumának és részleteinek meghatározását illetően. E hatásköröket a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról szóló, 2011. február 16-i 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel ⁽¹⁾ összhangban kell gyakorolni.
- (44) A végrehajtási jogi aktusok elfogadásakor a tanácsadó bizottsági eljárást kell követni, mivel ezek a végrehajtási aktusok főként csupán gyakorlati jellegűek. Ennélfogva a vizsgálóbizottsági eljárás alkalmazása nem lenne indokolt.
- (45) Az egész Unióban folyó tengeri olaj- és gázipari tevékenységek szabályszerűségébe és integritásába vetett közbizalom megerősítése érdekében a tagállamoknak rendszeresen be kell számolniuk a területüket érintő tevékenységekről és eseményekről a Bizottságnak. A Bizottságnak pedig rendszeresen beszámolókat kell közzétennie az Unióban folyó tengeri olaj- és gázipari tevékenységek mértékéről, valamint a tengeri olaj- és gázágazat biztonsági és környezetvédelmi teljesítményében megfigyelhető tendenciákról. A tagállamoknak haladéktalanul tájékoztatniuk kell a Bizottságot és valamennyi olyan tagállamot, amelynek területe vagy felsővíze érintett, valamint az érintett nyilvánosságot a súlyos balesetekről.
- (46) A tapasztalatok szerint az illetékes hatóságok, valamint az üzemeltetők és tulajdonosok közötti nyílt kommunikáció fenntartásához biztosítani kell az érzékeny adatok bizalmas kezelését. Ezért az üzemeltetők és tulajdonosok, valamint a tagállamok közti információcserét a környezettel kapcsolatos információkhoz való hozzáférésre vonatkozó nemzetközi jogi aktusokban és az uniós jogban foglaltak szerint kell folytatni, kivéve, ha ezen rendelkezéseket biztonsági és környezetvédelmi követelmények felülírják.
- (47) Az Északi-tengeri Tengerhatósági Fórum és a szabályozó hatóságok nemzetközi fóruma keretében zajló tevékenységek egyértelműen demonstrálják a tengeri hatóságok

közötti együttműködés hozzáadott értékét. Hasonló együttműködés alakult ki Unió-szerte egy szakértői csoport keretében, az európai uniós tengeri olaj- és gázipari hatósági csoportban ⁽²⁾, amelynek feladata a nemzeti képviselők és a Bizottság közötti hatékony együttműködés előmozdítása, ideértve a legjobb gyakorlatok és az operatív információk terjesztését, a normák szigorításával kapcsolatos prioritások megállapítását, valamint a Bizottság számára a szabályozási reformmal kapcsolatosan nyújtott tanácsadást.

- (48) A tagállamok közötti, valamint a tagállamok és az olaj- és gázipari ágazat közötti módszeres és tervezett együttműködés, valamint a több helyen felhasználható eszközök, mint például a szaktudás cseréje fokozza a súlyos balesetek esetén alkalmazandó veszélyhelyzet-reagálási intézkedések és intézkedési tervek hatékonyságát. Adott esetben az ilyen reagálási és tervezés keretében is felhasználhatóak lennének az Unióban máshol már meglévő eszközök és segítségnyújtás, elsősorban az 1406/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽³⁾ létrehozott Európai Tengerbiztonsági Ügynökség (a továbbiakban: az Ügynökség) közreműködésével és a 2007/779/EK, Euratom tanácsi határozattal ⁽⁴⁾ létrehozott uniós polgári védelmi mechanizmus révén. A tagállamok is kérhetnek segítséget az Ügynökségtől az uniós polgári védelmi mechanizmuson keresztül.
- (49) Az 1406/2002/EK rendelet szerint az Ügynökség létrehozásának célja a tengeri védelem magas, egységes és hatékony szintjének biztosítása, valamint a hajók által okozott szennyezés megelőzése az Unió területén belül, továbbá az olaj- és gázipari létesítmények által okozott tengerszennyezésre való reagálás biztosítása.
- (50) Az ezen irányelvben előírt kötelezettségek teljesítése során figyelembe kell venni, hogy a tagállamok felségterületéhez, illetve a joghatóságuk vagy szuverén jogaik hatálya alá tartozó tengervizek a 2008/56/EK irányelv 4. cikkének (1) bekezdésében felsorolt négy tengeri régió, nevezetesen a Balti-tenger, az Atlanti-óceán északkeleti térsége, a Földközi-tenger és a Fekete-tenger szerves részét képezik. Ezen okból kiemelten fontos, hogy az Unió megerősítse az együttműködést az olyan harmadik országokkal, amelyek szintén szuverén jogokkal vagy joghatósággal rendelkeznek az említett tengeri régiók részét képező vizeken, vagy felségterületük ilyen vizekre is kiterjed. Megfelelő együttműködési forma egyebek mellett a 2008/56/EK irányelv 3. cikkének 10. pontjában meghatározott regionális tengeri egyezmény.
- (51) Ami a Földközi-tengert illeti, megtették az ezen irányelvhez kapcsolódó azon lépéseket, amelyek szükségesek

⁽¹⁾ HL L 55., 2011.2.28., 13. o.

⁽²⁾ A Bizottság határozata (2012. január 19.) az európai uniós tengeri olaj- és gázipari hatósági csoport felállításáról (HL C 18., 2012.1.21., 8. o.).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1406/2002/EK rendelete (2002. június 27.) az Európai Tengerbiztonsági Ügynökség létrehozásáról (HL L 208., 2002.8.5., 1. o.).

⁽⁴⁾ HL L 314., 2007.12.1., 9. o.

az Uniónak a 77/585/EGK tanácsi határozattal ⁽¹⁾ kötött, a Földközi-tenger tengeri környezetének és partvidékének védelméről szóló egyezményhez (barcelonai egyezmény) csatolt, a Földközi-tengernek a kontinentális talaj és tengerfenék és ezek alatti altalaj feltárásából és kiaknázásából eredő szennyezése elleni védelméről szóló jegyzőkönyvhöz (A tengeri kitermelésről szóló jegyzőkönyv) ⁽²⁾ való csatlakozásához.

- (52) Az északi-sarkvidéki vizek az Unió számára különös jelentőséggel bíró szomszédos tengeri környezetet jelentenek, amely kiemelkedő szerepet játszik az éghajlatváltozás enyhítésében. Az északi-sarkvidéki vizekkel kapcsolatos súlyos környezeti aggályok fokozott figyelmet érdemelnek, hiszen csak így biztosítható az északi-sarkvidéki környezet védelme a tengeri olaj- és gázipari tevékenységek, többek között a feltárás okozta károkkal szemben, figyelembe véve a súlyos balesetek kockázatát és a hatékony reagálás szükségességét. Arra ösztönzik az Északi-sarkvidéki Tanácsban tagsággal rendelkező tagállamokat, hogy tevékenyen mozdítsák elő, hogy e sebezhető és egyedülálló ökoszisztéma környezeti biztonságát a legszigorúbb előírások védjék, és ennek jegyében mozdítsák elő egy, a sarkvidéki tengeri olajszennyezéssel kapcsolatos felkészültségről és válaszcseletről/reagálásról szóló nemzetközi jogi aktus létrehozását, és támaszkodjanak többek között az Északi-sarkvidéki Tanács által létrehozott csoport munkájára és az Északi-sarkvidéki Tanácsnak a tengeri kőolaj- és földgázkitermelésre vonatkozó hatályos irányelveire.
- (53) A tagállami külső veszélyhelyzet-reagálási terveknek kockázatelemzéseken kell alapulniuk, figyelembe véve az érintett tengereken lévő létesítményekkel kapcsolatos súlyos veszélyekről szóló jelentést. A tagállamoknak figyelembe kell venniük a Bizottság által készített, a katasztrófakezelésre vonatkozó kockázatértékelési és -feltekerkezési iránymutatások legfrissebb változatát.
- (54) A megfelelő veszélyhelyzet-reagálási képesség feltétele egyrészt az üzemeltető és a tulajdonos azonnali fellépése, másrészt a tagállami veszélyhelyzet-reagálási szervezetekkel való szoros együttműködés, mivel ezek koordináló szerepükönél fogva további veszélyhelyzet-reagálási erőforrásokat bocsáthatnak rendelkezésre, amennyiben a helyzet súlyosbodása ezt szükségessé teszi. E reagálásnak ki kell terjednie a veszélyhelyzetek alapos kivizsgálására, amelyet az eseményt követően haladéktalanul meg kell kezdeni, hogy a lehető legkevesebb lényeges adat és bizonyíték vesszen el. A veszélyhelyzetet követően a tagállamoknak le kell vonniuk a tanulságokat és meg kell tenniük a szükséges intézkedéseket.
- (55) Elengedhetetlen, hogy minden vonatkozó információ – ezen belül minden műszaki adat és paraméter – rendelkezésre álljon a későbbi vizsgálatához. A tagállamoknak

gondoskodniuk kell arról, hogy a tengeri olaj- és gáztevékenységek során összegyűjtsek a vonatkozó adatokat, és hogy baleset esetén a releváns adatok védettek legyenek és az adatgyűjtés intenzitása megfelelő legyen. A tagállamoknak ezzel összefüggésben ösztönözniük kell a megfelelő technikai eszközök alkalmazását az adatok megbízhatóságának és rögzítésének előmozdítására és azok esetleges manipulálása elkerülésének megakadályozása érdekében.

- (56) Az ezen irányelvben foglalt követelmények eredményes végrehajtása érdekében azok megsértése esetére hatékony, arányos és visszatartó erejű szankciókat kell bevezetni.
- (57) Bizonyos mellékletek – a technikai fejlődés következtében esetlegesen szűkséggé váló újabb információk beépítését célzó – kiigazítása érdekében a Bizottságnak felhatalmazást kell kapnia arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el az ezen irányelv bizonyos mellékleteiben foglalt követelmények módosítása tekintetében. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során – többek között szakértői szinten – megfelelő konzultációkat folytasson. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítése és megszövegezése során a Bizottságnak gondoskodnia kell a vonatkozó dokumentumoknak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz történő egyidejű, időben és megfelelő módon történő továbbításáról.
- (58) A vizekben okozott károk fogalmának a 2004/35/EK irányelvben foglalt meghatározását módosítani kell annak érdekében, hogy az engedélyeseknek az irányelvben meghatározott felelőssége vonatkozzon a 2008/56/EK irányelvben meghatározott tagállami tengeri vizekre is.
- (59) Ezen irányelv számos rendelkezése nem releváns a tengerparttal nem rendelkező tagállamok, nevezetesen Ausztria, a Cseh Köztársaság, Luxemburg, Magyarország és Szlovákia szempontjából. Mindazonáltal helyénvaló, hogy e tagállamok is előmozdítsák a harmadik országokkal, illetve a nemzetközi szervezetekkel fennálló kétoldalú kapcsolataikban a tengeri olaj- és gázipari tevékenységek biztonságára vonatkozó uniós jogban szereplő alapelveket és magas szintű normákat.
- (60) A tengeri felségvizekkel rendelkező tagállamok közül nem mindegyik engedélyezi a tengeri olaj- és gázipari műveleteket a joghatósága alá tartozó területen. E tagállamok nem vesznek részt az említett tevékenységek engedélyezésében és a tevékenységekből eredő súlyos balesetek megelőzésében. Ennélfogva aránytalan és szükségtelen kötelezettség lenne az, ha e tagállamoknak is át kellene ültetniük és végre kellene hajtaniuk az ezen irányelvben foglalt rendelkezéseket. A tengeri olaj- és gázipari tevékenységekből eredő balesetek mindazonáltal e tagállamok partjaira is hatással lehetnek. Ezért e tagállamoknak egyebek mellett készen kell állniuk arra, hogy a súlyos balesetek esetén reagáljanak és vizsgálatot indítsanak, és kapcsolattartókon keresztül együtt kell működniük más érintett tagállamokkal és harmadik országokkal.

⁽¹⁾ HL L 240., 1977.9.19., 1. o.

⁽²⁾ A Tanács határozata (2012. december 17.) az Európai Uniónak a Földközi-tengernek a kontinentális talaj és tengerfenék, illetve az ezek alatti altalaj feltárásából és kiaknázásából eredő szennyezése elleni védelméről szóló jegyzőkönyvhöz történő csatlakozásáról (HL L 4., 2013.1.9., 13. o.).

- (61) A tengerparttal nem rendelkező tagállamok földrajzi helyzetüknél fogva nem vesznek részt sem a tengeri olaj- és gázipari tevékenységek engedélyezésében, sem pedig az ezekkel kapcsolatos balesetek megelőzésében, és potenciálisan a más tagállamok felségvizein bekövetkező, ilyen jellegű balesetek sem érintik őket. Ezért az irányelv rendelkezéseinek többségét nem kell átültetniük. Ha azonban valamely vállalat, amelynek székhelye tengerparttal nem rendelkező tagállamban van, saját maga vagy a leányvállalatai révén az Unió területén kívül tengeri olaj- és gázipari tevékenységeket végez, a székhely szerinti tagállamnak jelentést kell kérnie a vállalat ezen tevékenységével kapcsolatos balesetéről, amely jelentés uniós szinten megosztható annak érdekében, hogy az Unióban valamennyi érintett gazdasági szereplő számára hasznosíthatók legyenek az Unión kívüli tengeri olaj- és gázipari tevékenységekből bekövetkező balesetkből nyert tapasztalatok.
- (62) A Bizottságnak az ezen irányelvben bevezetett intézkedéseken túlmenően meg kell vizsgálnia, hogy milyen egyéb eszközök léteznek a súlyos balesetek hatékonyabb megelőzésére és következményeinek korlátozására.
- (63) Az üzemeltetőknek biztosítaniuk kell, hogy elegendő fizikai, emberi és pénzügyi erőforrás álljon rendelkezésükre a nagyobb balesetek megelőzéséhez és következményeik korlátozásához. Tekintve azonban, hogy nem létezik olyan pénzügyi biztosíték és közös kockázatviselési intézkedés, amely lefedné egy nagyobb baleset minden lehetséges következményét, a Bizottságnak továbbra is elemeznie és tanulmányoznia kell, hogy milyen intézkedésekkel lehetne biztosítani egy, a tengeri olaj- és gázipari tevékenységekből eredő károk fedezetére szolgáló megbízható felelősségi rendszer létrehozását, valamint a pénzügyi alkalmasságra, ezen belül a célnak megfelelően kialakított pénzügyi biztosítékokra vagy egyéb megoldásokra vonatkozó követelmények megállapítását. Ez magában foglalhatja egy kölcsönös kártérítési rendszer megvalósíthatóságának vizsgálatát is. A Bizottságnak jelentést kell benyújtania az Európai Parlament és a Tanács részére a vizsgálata eredményeiről és ahhoz adott esetben javaslatokat kell mellékelnie.
- (64) Fontos, hogy uniós szinten a műszaki előírások egészüljenek ki megfelelő termékbiztonsági jogi kerettel és hogy ezen előírások alkalmazandóak legyenek nemcsak a nem mobil termelő létesítményekre, hanem a tagállamok felségvizein üzemelő valamennyi tengeri ipari létesítményre. Ezért a Bizottságnak folytatnia kell a tengeri olaj- és gázipari tevékenységekre alkalmazandó termékbiztonsági előírások elemzését,
- (65) Mivel ezen irányelv céljait – nevezetesen a tengeri olaj- és gázipari tevékenységekhez kötődő nagyobb balesetek megelőzésére vonatkozó minimumfeltételek rögzítését és e balesetek következményeinek korlátozását – a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért azok léptékük és hatásuk miatt uniós szinten jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt

szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ezen irányelv nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

I. FEJEZET

BEVEZETŐ RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Tárgy és hatály

(1) Ez az irányelv minimumkövetelményeket határoz meg a tengeri olaj- és gázipari tevékenységekből eredő súlyos balesetek megelőzése, illetve az ilyen balesetek következményeinek korlátozása érdekében.

(2) Ezen irányelv rendelkezései a munkavállalók munkahelyi biztonságát és egészségvédelmét érintő uniós jog, különösen a 89/391/EGK és a 92/91/EGK irányelv sérelme nélkül alkalmazandók.

(3) Ez az irányelv a 94/22/EK, a 2001/42/EK, a 2003/4/EK⁽¹⁾, a 2003/35/EK, a 2010/75/EU⁽²⁾ és a 2011/92/EU irányelv sérelme nélkül alkalmazandó.

2. cikk

Fogalommeghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában:

1. „súlyos baleset”: a létesítményekkel vagy a kapcsolódó infrastruktúrákkal kapcsolatosan előforduló következő események valamelyike:
 - a) robbanással, tűzesettel, a kútellenőrző rendszer meghibásodásával, illetve olaj, gáz vagy veszélyes anyagok kibocsátásával járó esemény, amely halálessetekkel vagy súlyos személyi sérüléssel vagy ezek jelentős potenciális kockázatával jár;
 - b) a létesítmény vagy a kapcsolódó infrastruktúrák súlyos károsodásához vezető esemény, amely halálessetekkel vagy súlyos személyi sérüléssel vagy ezek jelentős potenciális kockázatával jár;
 - c) bármilyen olyan egyéb esemény, amelynek következtében legalább öt, a veszélyforrás helyét képező tengeri létesítményen tartózkodó, illetve a létesítménnyel vagy a kapcsolódó infrastruktúrával kapcsolatos tengeri olaj- és gázipari tevékenységet folytató személy életét veszti vagy súlyosan megsérül; vagy

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2003/4/EK irányelve (2003. január 28.) a környezeti információkhoz való nyilvános hozzáféréstől és a 90/313/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 41., 2003.2.14., 26. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2010/75/EU irányelve (2010. november 24.) az ipari kibocsátásokról (a környezetszennyezés integrált megelőzése és csökkentése) (HL L 334., 2010.12.17., 17. o.).

d) az a), b) és c) pontban említett események következtében bekövetkező minden súlyos környezeti esemény.

Annak meghatározására, hogy egy esemény az a), b), vagy d) pontban foglaltak szerint súlyos balesetnek minősül-e, egy olyan létesítményt, amelyen rendszerint nem tartózkodik senki, úgy kell kezelni, mintha tartózkodnának azon;

2. „tengeri”: a tagállamoknak az Egyesült Nemzetek Tengerjogi Egyezménye értelmében vett parti tengerén, kizárólagos gazdasági övezetében vagy kontinentális talapzatán elhelyezkedő;
3. „tengeri olaj- és gázipari tevékenységek”: valamely létesítménnyel vagy kapcsolódó infrastruktúrával kapcsolatos összes tevékenység, ideértve a formatervezést, a tervezést, az építkezést, az üzemeltetést és a leszerelést, az olaj és a gázipari feltárás és a termelés vonatkozásában, kivéve az olaj és a gáz egyik partról a másikra juttatását;
4. „kockázat”: valamely esemény valószínűségének és következményeinek a kombinációja;
5. „üzemeltető”: az engedélyes vagy az engedélyező hatóság által tengeri olaj- és gázipari tevékenységek folytatására felhatalmazott jogalany, beleértve a kútüzemeltetés tervezését és tényleges végzését, vagy a termelő létesítmény irányítását és ellenőrzését;
6. „megfelelő”: valamely adott követelmény vagy helyzet tekintetében – mérlegelve az erőfeszítések és a költségek arányosságát is – helyes és minden szempontból helyénvaló, továbbá objektív bizonyítékokon alapuló, és elemzés, megfelelő szabványokkal való összehasonlítás, vagy hasonló helyzetekben más hatóságok vagy ágazati szereplők által alkalmazott egyéb megoldások által igazolt;
7. „jogalany”: bármely természetes vagy jogi személy vagy ilyen személyek csoportja;
8. „elfogadható”: valamely kockázattal kapcsolatosan a kockázat azon szintje, amelyen a kockázat további csökkentését célzó idő- és költségráfordítás vagy erőfeszítés a csökkentés előnyeivel képest nagymértékben aránytalan lenne. Annak felmérése során, hogy az idő- és költségráfordítás, illetve a kifejtett erőfeszítés nagymértékben aránytalan lenne-e a kockázat további csökkentésének előnyeivel képest, tekintetbe kell venni azt, hogy a legjobb gyakorlatokban meghatározott kockázati szintek összeegyeztethetők-e a vállalkozással;
9. „engedély”: a 94/22/EK irányelv szerinti, tengeri olaj- és gázipari tevékenységek végzésére vonatkozó engedély;
10. „engedélyezett terület”: az a földrajzi terület, amelyre az engedély vonatkozik;
11. „engedélyes”: az engedély birtokosa vagy együttes birtokosai;
12. „vállalkozó”: minden olyan jogalany, amelyet az üzemeltető, illetve a tulajdonos arra szerződött, hogy a nevében konkrét feladatokat végezzen;
13. „engedélyező hatóság”: hatóság, amelynek feladata a 94/22/EK irányelv szerinti engedélyek megadása, vagy azok felhasználásának ellenőrzése;
14. „illetékes hatóság”: az ezen irányelv szerint kijelölt és az ezen irányelv szerint ráruházott feladatokért felelős hatóság. Az illetékes hatóságot egy vagy több közjogi szerv alkothatja;
15. „feltárás”: fúrás valamely potenciális olaj- vagy gázlelőhelyen, továbbá a termeléshez kapcsolódó tevékenységeket megelőzően szükséges valamennyi kapcsolódó tengeri olaj- és gázipari tevékenység;
16. „termelés”: tengeri olaj- és gáztermelés az engedélyezett terület felszíne alatti talajrétegekből, ideértve az olaj és a gáz tengeri feldolgozását és a kapcsolódó infrastruktúra segítségével történő továbbítását;
17. „nem termelő létesítmény”: az olaj- vagy gáztermelő létesítménytől eltérő létesítmény;
18. „nyilvánosság”: egy vagy több jogalany, valamint a nemzeti jogszabályokkal, illetve gyakorlattal összhangban azok szövetségei, szervezetei, illetve csoportjai;
19. „létesítmény”: helyhez kötött – rögzített vagy mobil – létesítmény, illetve hidakkal vagy egyéb szerkezetekkel tartósan összekapcsolt létesítményegyüttes, amelyet tengeri olaj- és gázipari tevékenységek végzésére vagy ezzel összefüggésben használnak. Ide tartoznak a tengeri mobil fúrótoronyok is, amikor azok nyílt tengeren, nem mozgó helyzetben fúrás, termelést vagy egyéb, tengeri olaj- és gázipari tevékenységekhez kötődő műveleteket végeznek;

20. „termelő létesítmény”: termelésre használt létesítmény;
21. „kapcsolódó infrastruktúra”: a tagállam saját döntése alapján a biztonsági övezeten belül vagy egy ahhoz közeli, a létesítménytől nagyobb távolságra lévő övezeten belül:
- minden kút és a hozzá kapcsolódó szerkezeti elemek, a létesítménnyel összekapcsolt kiegészítő egységek és berendezések;
 - minden, a létesítményen található vagy ahhoz van rögzített készülék, illetve tartozék;
 - minden, a létesítményhez kapcsolódó csővezeték, illetve tartozék;
22. „elfogadás”: a súlyos veszélyekről szóló jelentéshez kapcsolódóan az illetékes hatóság által az üzemeltetőnek vagy a tulajdonosnak küldött írásbeli közlemény arról, hogy amennyiben a jelentést a benne foglaltaknak megfelelően valósítják meg, az megfelel az ezen irányelvben megállapított követelményeknek. Az elfogadás nem jár azzal a következménnyel, hogy a súlyos veszélyek elhárításával kapcsolatos bármely felelősség az illetékes hatóságokra hárul;
23. „súlyos veszély”: olyan helyzet, amely nagy valószínűséggel súlyos balesetet eredményez;
24. „kút üzemeltetése”: a kúttal kapcsolatos minden olyan tevékenység, amely súlyos balesetet okozó anyagok nem szándékos kibocsátásával járhat, beleértve a kútfúrást, a kút javítását vagy módosítását, a kúttevékenység felfüggesztését vagy a kút végleges kivonását a termelésből;
25. „együttes üzemeltetés”: valamely létesítményről más létesítménnyel (létesítményekkel) együtt végzett tevékenység ez utóbbi létesítménnyel (létesítményekkel) kapcsolatos céllal oly módon, amelynek következtében a személyi biztonsági vagy a környezetvédelmi kockázat a létesítmények bármelyikén vagy mindegyikén lényegesen megváltozik;
26. „biztonsági övezet”: a tagállam által meghatározott, a létesítmény bármely részétől 500 méteres távolságon belül lévő terület;
27. „tulajdonos”: a nem termelő létesítmény üzemeltetésének ellenőrzésére jogszerűen felhatalmazott jogalany;
28. „belső veszélyhelyzet-reagálási terv”: az üzemeltető vagy tulajdonos által ezen irányelv követelményeinek megfelelően készített terv azon intézkedésekről, amelyek a tengeri olaj- és gázipari tevékenységekhez kapcsolódó súlyos balesetek eszkalálódásának megelőzését, illetve következményeinek korlátozását célozzák;
29. „független hitelesítés”: meghatározott írásbeli nyilatkozatok érvényességének értékelése és megerősítése, amelyet az üzemeltető, illetve a tulajdonos egyik olyan szerve vagy szervezeti egysége végez, amely nem tartozik a nyilatkozatot felhasználó szerv vagy szervezeti egység ellenőrzése alá, illetve nem áll annak befolyása alatt;
30. „lényeges változtatás”:
- a súlyos veszélyekről szóló jelentések esetében az eredeti jelentés elfogadásának alapját érintő változtatás, ideértve többek között a fizikai módosításokat, az új ismeretek vagy technológia elérhetővé válását és az üzemeltetési igazgatást érintő változásokat;
 - a kút üzemeltetéséről vagy az együttes üzemelésről szóló értesítés esetében az eredeti értesítés benyújtásának alapját érintő változtatás, ideértve többek között a fizikai módosításokat, az egyik létesítmény másikkal való helyettesítését, az új ismeretek vagy technológia elérhetővé válását és az üzemeltetési igazgatást érintő változásokat;
31. „tevékenység megkezdése”: az az időpont, amikor a létesítmény vagy az összekapcsolt infrastruktúra első ízben vesz részt azon tevékenységekben, amelyek elvégzésére tervezték;
32. „olajszennyezés-elhárítási hatékonyság”: a szennyezéselhárítási rendszereknek az olajszennyezés elhárítása terén tapasztalható hatékonysága, az elhárítást kizáró környezeti feltételek gyakoriságának, időtartamának és előfordulási időpontjának elemzése alapján. Az olajszennyezés-elhárítási hatékonyságot annak az időnek a százalékos arányában kell kifejezni, amikor a fentebb említett feltételek nem állnak fenn, és e hatékonyság értékelésében ismertetni kell azokat az üzemeltetési korlátozásokat, amelyeket az értékelés eredményeképpen vezettek be a létesítményben;
33. „biztonsági és környezetvédelmi szempontból kritikus elemek”: valamely létesítmény azon részei – köztük a számítógépes programok –, amelyek rendeltetése a súlyos balesetek megelőzése vagy azok következményeinek korlátozása, illetve amelyek meghibásodása súlyos balesetet okozhat vagy ahhoz jelentős mértékben hozzájárulhat;
34. „háromoldalú egyeztetés”: az illetékes hatóság, az üzemeltetők és a tulajdonosok, valamint a munkavállalók képviselői közötti párbeszédet és együttműködést lehetővé tévő hivatalos találkozási forma;
35. „iparág”: olyan jogalanyok, amelyek közvetlenül részt vesznek az ezen irányelv hatálya alá tartozó tengeri olaj- és gázipari tevékenységekben, vagy amelyek tevékenysége ezekhez szorosan kapcsolódik;

36. „külső veszélyhelyzet-reagálási terv”: helyi, nemzeti vagy regionális stratégia, amelynek célja a tengeri olaj- és gázipari tevékenységekhez kapcsolódó súlyos balesetek eszkalálódásának megelőzése, illetve következményeinek korlátozása, mégpedig a releváns belső veszélyhelyzet-reagálási tervben meghatározottak értelmében az üzemeltető rendelkezésre álló minden erőforrás és a tagállamok által esetlegesen rendelkezésre bocsátott minden kiegészítő erőforrás felhasználásával;
37. „súlyos környezeti esemény”: olyan esemény, amelynek a 2004/35/EK irányelvvel összhangban jelentős, ártalmas hatása van a környezetre vagy valószínűsíthetően ilyen hatása lesz.

II. FEJEZET

A TENGERI OLAJ- ÉS GÁZIPARI TEVÉKENYSÉGEKHEZ KAPCSOLÓDÓ SÚLYOS BALESETEK MEGELŐZÉSE

3. cikk

A tengeri olaj- és gázipari tevékenységekkel kapcsolatos kockázatkezelés általános elvei

- (1) A tagállamok előírják, hogy az üzemeltetők gondoskodjanak a tengeri olaj- és gázipari tevékenységekből eredő súlyos balesetek megelőzését célzó valamennyi megfelelő intézkedés meghozataláról.
- (2) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az üzemeltetőket ne mentesítse az ezen irányelv alapján rájuk háruló kötelezettségek alól az a tény, hogy a súlyos balesetet okozó vagy annak előidézéséhez hozzájáruló tevékenységet vagy mulasztást a vállalkozók végeztek, illetve követték el.
- (3) Nagyobb baleset bekövetkezése esetén a tagállamok biztosítják, hogy az üzemeltetők minden megfelelő intézkedést meghozzanak annak érdekében, hogy enyhítsék e balesetnek az emberi egészségre és a környezetre gyakorolt hatásait.
- (4) A tagállamok előírják az üzemeltetők számára annak biztosítását, hogy a tengeri olaj- és gázipari tevékenységeket rendszeres kockázatkezelés alapján folytassák annak érdekében, hogy a súlyos balesetek maradékkockázata a személyek, a környezet és a tengeri létesítmények tekintetében elfogadható legyen.

4. cikk

Az engedélyekhez kapcsolódó biztonsági és környezetvédelmi megfontolások

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy a tengeri olaj- és gázipari tevékenységek végzésére vonatkozó engedélyek megadásáról vagy átruházásáról szóló döntések során figyelembe vegyék az engedély kérelmezőjének képességét az engedély hatálya alá tartozó tevékenységekkel kapcsolatos, a vonatkozó uniós jogban – és különösen ebben az irányelvben – meghatározott követelményeknek való megfelelésre.

(2) Az engedély kérelmezőjének műszaki és pénzügyi alkalmassága értékelésekor különösen a következőket kell kellőképpen figyelembe venni:

- az engedélyezett területtel kapcsolatos kockázatok, veszélyek és egyéb releváns információk, többek között – adott esetben – a tengeri környezet állapotromlásának a 2008/56/EK irányelv 8. cikke (1) bekezdésének c) pontjában említett költségvonzata;
- a tengeri olaj- és gázipari tevékenységek mindenkori állása;
- a kérelmező pénzügyi kapacitása, ideértve a szóban forgó tengeri olaj- és gázipari tevékenységekből esetlegesen adódó felelősségvállalás fedezetéül szolgáló pénzügyi biztosítékokat, amely kiterjed az esetleges gazdasági károkkal kapcsolatos felelősségre, amennyiben a nemzeti jog előírja az ilyen felelősségvállalást;
- a kérelmező biztonsági és környezeti teljesítményével kapcsolatban rendelkezésre álló információk, többek között nagyobb baleseteket illetően, ahogyan az az engedélykérelem tárgyát képező tevékenységek tekintetében megfelelő lehet.

A tengeri olaj- és gázipari tevékenységekre vonatkozó engedély megadását vagy átruházását megelőzően az engedélyező hatóságoknak – adott esetben – konzultálnia kell az illetékes hatósággal.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy az engedélyező hatóság csak abban az esetben adjon engedélyt, ha a kérelmező kielégítő módon igazolta, hogy – a tagállamok által meghatározott szabályoknak megfelelően – megfelelő céltartalékot képezett vagy képez majd a tengeri olaj- és gázipari tevékenységeiből adódó esetleges kötelezettségek fedezésére. E céltartaléknak a tengeri olaj- és gázipari tevékenységek megkezdésétől ténylegesen rendelkezésre kell állnia. A tagállamok előírják kérelmezők számára, hogy megfelelő módon igazolják technikai és pénzügyi kapacitásukat, és adjanak meg az engedély hatálya alá tartozó területre és a tengeri olaj- és gázipari tevékenységek mindenkori állására vonatkozóan minden egyéb releváns információt.

Annak megállapítása érdekében, hogy a kérelmező elegendő pénzügyi forrással rendelkezik-e a hatékony veszélyhelyzeti reagáláshoz, az azt követő kárfelszámoláshoz szükséges valamennyi intézkedés azonnali meghozatalához és azok megszakítás nélküli fenntartásához, a tagállamok értékelik az első albekezdésben említett céltartalékok megfelelőségét.

A tagállamok elősegítik olyan fenntartható pénzügyi eszközök és egyéb intézkedések alkalmazását, amelyek elősegítik, hogy a kérelmezők igazolják az első albekezdés szerinti pénzügyi kapacitásukat.

A tagállamok minimalkövetelményként olyan eljárásokat alakítanak ki, amelyek biztosítják a kártérítési keresetek haladéktalan és megfelelő kezelését, ideértve a határokon átnyúló események miatt fizetendő kártérítéseket is.

A tagállamok előírják, hogy az engedélyes kielégítő mértékű kapacitást tartson fenn a tengeri olaj- és gázipari tevékenységekkel kapcsolatos felelősségéből adódó pénzügyi kötelezettségei teljesítésére.

(4) Az engedélyező hatóságnak vagy az engedélyesnek kell kijelölnie az üzemeltetőt. Amennyiben az üzemeltetőt az engedélyesnek kell kijelölnie, az engedélyező hatóságot erről előre értesítenie kell. Ilyen esetekben az engedélyező hatóság – szükség esetén az illetékes hatósággal konzultálva – kifogást emelhet az üzemeltető kijelölésével kapcsolatban. Amennyiben ilyen kifogás merül fel, a tagállamok előírják, hogy az engedélyes jelöljön ki megfelelő alternatív üzemeltetőt, vagy vállalja az ezen irányelv szerinti üzemeltetői felelősséget.

(5) Egy adott engedélyezett területhez tartozó tengeri olaj- és gázipari tevékenységekre vonatkozó engedélyezési eljárásokat úgy kell lebonyolítani, hogy egy feltárás eredményeként gyűjtött adatokat a tagállam a termelési tevékenységek megkezdése előtt meg tudja vizsgálni.

(6) A kérelmező műszaki és pénzügyi alkalmasságának értékelésekor különös figyelmet kell szentelni a környezeti szempontból érzékeny tengeri és partvidéki környezetekre, különösen az olyan ökoszisztémákra, amelyek fontos szerepet játszanak az éghajlatváltozás hatásainak csökkentésében és az azokhoz való alkalmazkodásban (pl. sós mocsarak és tengeri fűgyak), valamint a tengeri védett területekre, így például a természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről szóló, 1992. május 21-i 92/43/EGK irányelv⁽¹⁾ szerinti különleges természetvédelmi területekre, a vadon élő madarak védelméről szóló, 2009. november 30-i 2009/147/EK irányelv⁽²⁾ szerinti különleges védett területekre, továbbá az azon nemzetközi, illetve regionális megállapodások szerinti tengeri védett területekre, amelyeknek az Unió vagy az érintett tagállamok részes felei.

5. cikk

A nyilvánosság részvétele a tervezett tengeri olaj- és gázipari feltárási tevékenységeknek a környezetre gyakorolt hatása vonatkozásában

(1) Nem termelő létesítményről kutatófúrás csak abban az esetben kezdhető meg, ha a tagállam megfelelő hatóságai előzőleg biztosították a nyilvánosság korai szakasztól kezdődő és érdemi részvételét a tervezett tengeri olaj- és gázipari tevékenységeknek a környezetre gyakorolt esetleges hatásai vonatkozásában, egyéb uniós jogi aktusoknak – különösen a 2001/42/EK vagy a 2011/92/EU irányelvnek – megfelelően.

(2) Amennyiben nem az (1) bekezdés szerint kerül sor a nyilvánosság részvételére, a tagállamok gondoskodnak az alábbi intézkedések meghozataláról:

a) a nyilvánosság tájékoztatása közérdekű hirdetések révén vagy más megfelelő módon – például elektronikus média útján – arról, hogy a tervek szerint hol kerül sor feltárási tevékenységekre;

b) a nyilvánosság érintett részének beazonosítása, beleértve a nyilvánosság azon részét, amely érintett, vagy feltehetőleg érintett lesz, illetve érdekelt a feltárási tevékenységek engedélyezésére vonatkozó döntésben, többek között a releváns nem kormányzati szervezetek, például a környezetvédelmet ösztönző és egyéb hasonló szervezetek;

c) az ilyen tervezett tevékenységekkel kapcsolatos releváns információk nyilvánosságra hozatala, beleértve többek között a döntéshozatalban való részvételhez való jogot, valamint az azzal kapcsolatos információkat, hogy hová lehet benyújtani az észrevételeket, illetve a kérdéseket;

d) a nyilvánosságnak jogában álljon észrevételeket tenni és véleményt nyilvánítani abban a szakaszban, amikor a feltárás engedélyezésére vonatkozó döntések meghozatala előtt még minden opció nyitott;

e) a d) pontban említett döntések meghozatalakor a nyilvánosság részvétele alapján nyert következtetések kellő figyelembevételre; és

f) a nyilvánosság által tett észrevételek és kifejezésre juttatott vélemények megvizsgálását követően a tagállam azonnal tájékoztatja a nyilvánosságot a meghozott döntésekről és az ezek alapjául szolgáló indokokról és megfontolásokról, beleértve a nyilvánosság részvételének folyamatáról történő tájékoztatást.

Ésszerű időkeretet kell biztosítani, amely lehetővé teszi, hogy elegendő idő álljon rendelkezésre a nyilvánosság részvételét biztosító folyamat minden egyes szakaszához.

(3) Ez a cikk nem alkalmazandó a 2013. július 18-át megelőzően engedélyezett területekre.

6. cikk

Tengeri olaj- és gázipari tevékenységek az engedélyezett területeken

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a termelő létesítményeket és a kapcsolódó infrastruktúrákat kizárólag az engedélyezett területeken, kizárólag a 4. cikk (4) bekezdése szerint erre kijelölt üzemeltetők üzemeltessék.

(2) A tagállamok megkövetelik az engedélyestől annak biztosítását, hogy az üzemeltető rendelkezik az engedély hatálya alá tartozó konkrét tevékenységekre vonatkozó követelmények teljesítéséhez szükséges kapacitással.

(3) A tagállamok megkövetelik az engedélyestől, hogy a tengeri olaj- és gázipari tevékenységek végrehajtása során minden ésszerű lépést megtegyen annak biztosítása érdekében, hogy az üzemeltető megfeleljen az ezen irányelv szerinti követelményeknek, elvégezze az ezen irányelv szerinti feladatait és teljesítse az ezen irányelv szerinti kötelezettségeit.

⁽¹⁾ HL L 206., 1992.7.22., 7. o.

⁽²⁾ HL L 20., 2010.1.26., 7. o.

(4) Amennyiben az illetékes hatóság megállapítja, hogy az üzemeltető már nem rendelkezik az ezen irányelv szerinti releváns követelmények teljesítéséhez szükséges kapacitással, értesítenie kell az engedélyező hatóságot. Az engedélyező hatóságnak ezt követően értesítenie kell erről az engedélyest, az engedélyesnek pedig felelősséget kell vállalnia az érintett kötelezettségek végrehajtására, és haladéktalanul javasolnia kell az engedélyező hatóságnak egy új üzemeltetőt.

(5) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a termelő és nem termelő létesítményekhez kötődő tevékenységek megkezdésére vagy folytatására ne kerüljön sor azelőtt, hogy az illetékes hatóság elfogadta az ezen irányelv szerinti, súlyos veszélyekről szóló jelentést.

(6) A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy kút üzemeltetése vagy együttes üzemeltetés nem kezdődik meg vagy nem folytatódik anélkül, hogy az érintett létesítményekre vonatkozóan ezen irányelvnek megfelelően elfogadták a súlyos veszélyekről szóló jelentést. Ezenkívül nem kezdhetők meg vagy nem folytathatók ilyen tevékenységek mindaddig, amíg a 11. cikk (1) bekezdésének h) vagy i) pontja szerinti, a kút üzemeltetésére vagy az együttes üzemeltetésre vonatkozó értesítést benyújtására nem kerül sor, vagy ha az illetékes hatóság az értesítés tartalma ellen kifogást emel.

(7) A tagállamok biztosítják, hogy a létesítmények körül kialakításra kerüljön egy biztonsági övezet, amelybe hajók nem léphetnek be, illetve amelynek területén hajók nem tartózkodhatnak.

Ez a tilalom azonban nem alkalmazandó, amennyiben a biztonsági övezetbe belépő vagy az ott tartózkodó hajó:

- a) ezt tenger alatti vezetéknek vagy csővezetéknek a biztonsági övezetben vagy annak közelében való lefektetésével, vizsgálatával, tesztelésével, javításával, karbantartásával, módosításával, korszerűsítésével vagy eltávolításával összefüggésben teszi;
- b) a biztonsági övezetben lévő létesítmények számára szolgáltatást nyújt, onnan vagy oda személyeket vagy árut szállít, vagy a tagállam felügyelete alatt a létesítmény vizsgálatát végzi;
- c) a biztonsági övezetben lévő létesítmények és kapcsolódó infrastruktúra ellenőrzését végzi a tagállam felügyelete alatt;
- d) ezt élet vagy tulajdon védelmével, vagy erre való kísérlettel összefüggésben teszi;
- e) ezt az időjárási körülmények miatt teszi,
- f) vész helyzetben van, vagy
- g) az üzemeltető, a tulajdonos, vagy az a tagállam hozzájárult ehhez, amelynek területén a biztonsági övezet található.

(8) A tagállamok kialakítanak egy olyan mechanizmust, amely biztosítja a súlyos balesetek megelőzését célzó előírások és stratégiák kidolgozása során az illetékes hatóság, az üzemeltetők és a tulajdonosok, valamint a munkavállalói képviselők között folytatandó háromoldalú egyeztetésekben való hatékony részvételt.

7. cikk

Felelősségvállalás a környezeti károkért

A 2004/35/EK irányelv alapján a környezeti károk megelőzése és felszámolása tekintetében fennálló felelősség hatályának sérelme nélkül, a tagállamok biztosítják, hogy az engedélyes pénzügyi felelősséggel tartozzon az engedélyes vagy az üzemeltető által vagy nevében végzett tengeri olaj- és gázipari tevékenységekből eredő, az említett irányelvben meghatározott környezeti károk megelőzéséért és felszámolásáért.

8. cikk

Az illetékes hatóság kijelölése

(1) A tagállamok kijelölik az alábbi szabályozói feladatokért felelős illetékes hatóságot:

- a) a súlyos veszélyekről szóló jelentések értékelése és elfogadása, a létesítménytervek értékelése, továbbá a kút üzemeltetéséről és az együttes üzemeltetésről szóló értesítések, valamint a részére benyújtott egyéb hasonló dokumentumok értékelése;
- b) az üzemeltetők és tulajdonosok ezen irányelvnek való megfelelésének felügyelete, ideértve az ellenőrzéseket, a vizsgálatokat és a végrehajtási intézkedéseket;
- c) tanácsadás egyéb hatóságoknak, illetve szervezeteknek, beleértve az engedélyező hatóságot is;
- d) a 21. cikknek megfelelően éves tervek készítése;
- e) jelentések készítése;
- f) együttműködés az illetékes hatóságokkal és a más tagállamokban a 27. cikknek megfelelően kijelölt kapcsolattartókkal.

(2) A tagállamok minden esetben biztosítják, hogy az illetékes hatóság függetlenül és objektíven végezze szabályozói feladatait, különösen az (1) bekezdés a), b) és c) pontja tekintetében. Ennek megfelelően meg kell előzni, hogy összeférhetlenség alakuljon ki egyrészt az illetékes hatóság szabályozói feladatai, másrészt pedig a tengeri természeti erőforrások gazdasági fejlesztésével, a tagállami tengeri olaj- és gázipari tevékenységek engedélyezésével, valamint az e tevékenységekkel kapcsolatos bevételek beszedésével és kezelésével összefüggő szabályozói feladatok között.

(3) A (2) bekezdésben meghatározott célkitűzések elérése érdekében a tagállamok előírják, hogy az illetékes hatóság szabályozói feladatait olyan hatóság lássa el, amely független a tagállamnak a tengeri természeti erőforrások gazdasági fejlesztésével, a tagállami tengeri olaj- és gázipari tevékenységek engedélyezésével, valamint az e tevékenységekkel kapcsolatos bevételek beszedésével és kezelésével kapcsolatban fennálló összes feladatkörétől.

Mindazonáltal, amennyiben hatnál kevesebb olyan létesítmény van, amelyen rendszeresen tartózkodnak, az érintett tagállam dönthet úgy, hogy nem alkalmazza az első albekezdést. Ez a döntés nem érinti a (2) bekezdés alapján fennálló kötelezettségeit.

(4) A tagállamok a nyilvánosság részére elérhetővé teszik az illetékes hatóság felépítésének leírását, beleértve az illetékes hatóság létrehozási módjának megindokolását és azt, hogy a tagállamok hogyan biztosították az (1) bekezdés szerinti szabályozói feladatok ellátását és a (2) bekezdés szerinti kötelezettségeknek való megfelelést.

(5) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóság megfelelő emberi és pénzügyi erőforrásokkal rendelkezzen az ezen irányelv szerinti szabályozói feladatai ellátásához. Ezeknek az erőforrásoknak arányosoknak kell lenniük a tagállamok tengeri olaj- és gázipari tevékenységeivel.

(6) A tagállamok hivatalos megállapodásokat köthetnek uniós ügynökségekkel és egyéb megfelelő szervekkel, ha vannak ilyenek annak érdekében, hogy biztosítsák az illetékes hatóság számára a feladatainak ellátásához szükséges szakismereteket. E bekezdés alkalmazásában nem minősülhet megfelelőnek az a szerv, amelynek összeférhetlenség miatt megkérdőjelezhető az objektivitása.

(7) A tagállamok létrehozhatnak olyan mechanizmusokat, amelyekkel az engedélyesekkel, az üzemeltetőkkel, illetve a tulajdonosokkal meg lehet téríttetni az illetékes hatóság ezen irányelv szerinti feladatainak ellátása során felmerülő költségeket.

(8) Amennyiben az illetékes hatóság egynél több szervből áll, a tagállamok mindent megtesznek annak érdekében, hogy a szabályozói feladatok terén e szervek között ne legyenek átfedések. A tagállamok e szervek közül kijelölhetnek egy vezető szervet, amely felelős az ezen irányelv szerinti szabályozói feladatok koordinálásáért, és azért, hogy jelentést tegyen a Bizottságnak.

(9) A tagállamok ellenőrzik az illetékes hatóság tevékenységeit, és meghoznak minden szükséges intézkedést annak érdekében, hogy az illetékes hatóság hatékonyabban lássa el az (1) bekezdésben meghatározott szabályozói feladatait.

9. cikk

Az illetékes hatóság működése

A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóság:

- a) az ezen irányelv szerinti feladataihoz nem kapcsolódó szakpolitikáktól, szabályozási döntésektől, illetve egyéb megfontolásoktól függetlenül járjon el;
- b) egyértelműen meghatározza saját, valamint az üzemeltető és a tulajdonos ezen irányelv szerinti felelősségét a súlyos balesetek kockázatának kezelését illetően;
- c) a tagállam joghatósága alá tartozó területen kialakítsa a 11. cikk alapján benyújtandó, súlyos veszélyekről szóló jelentések és értesítések részletes értékelésére, valamint az ezen irányelvnek való megfelelés felügyeletére - beleértve az ellenőrzést, vizsgálatot és érvényre juttatást - szolgáló szakpolitikákat, folyamatokat és eljárásokat;
- d) az üzemeltetők és a tulajdonosok számára elérhetővé tegye a c) pont szerinti stratégiákat, folyamatokat és eljárásokat, a nyilvánosság számára pedig hozzáférhetővé tegye az azokról készült összefoglalót;
- e) szükség esetén koordinált vagy közös eljárásokat dolgozzon ki és hajtson végre a többi tagállami hatósággal az ezen irányelv szerinti feladatainak teljesítése érdekében; valamint
- f) stratégiáját, szervezeti felépítését és működési eljárásait a III. mellékletben meghatározott elvekre alapozza.

10. cikk

Az Európai Tengerészeti Biztonsági Ügynökség feladatai

(1) Az Európai Tengerészeti Biztonsági Ügynökség (EMSA) az 1406/2002/EK rendelet alapján fennálló megbízatásával összhangban műszaki és tudományos segítséggel látja el a Bizottságot és a tagállamokat.

(2) Megbízatása keretében az ügynökség:

- a) felkérés esetén segíti a Bizottságot és az érintett tagállamot az olaj- vagy gázszennyezések észlelésében és kiterjedésének nyomon követésében;
- b) felkérés esetén segíti a tagállamokat a külső veszélyhelyzet-reagálási tervek kidolgozásában és végrehajtásában, különösen a tagállami felségvizeken vagy az azokon túl jelentkező, határokon átnyúló hatásokkal kapcsolatban;
- c) a tagállamok külső és belső veszélyhelyzeti tervei alapján a tagállamokkal és az üzemeltetőkkel együtt elkészíti a rendelkezésre álló, veszélyhelyzeti felszerelések és szolgáltatások katalógusát.

- (3) Felkérés esetén az ügynökség:
- a) segítséget nyújthat a Bizottságnak a tagállamok külső veszélyhelyzet-reagálási terveinek értékelésében annak ellenőrzése céljából, hogy azok megfelelnek-e ezen irányelvnek;
 - b) felülvizsgálhatja a határokon átnyúló, illetve uniós veszélyhelyzet-reagálási mechanizmusok tesztelésére irányuló gyakorlatokat.

III. FEJEZET

A TENGERI OLAJ- ÉS GÁZIPARI MŰVELETEK ELŐKÉSZÍTÉSE ÉS VÉGZÉSE

11. cikk

A tengeri olaj- és gázipari tevékenységek végzéséhez benyújtandó dokumentumok

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy az üzemeltető vagy a tulajdonos benyújtsa az illetékes hatóságnak a következő dokumentumokat:
- a) a 19. cikk (1) és (5) bekezdésének megfelelően a súlyos balesetek megelőzésére vonatkozó vállalati stratégia vagy annak megfelelő ismertetése;
 - b) a 19. cikk (3) és (5) bekezdésének megfelelően a létesítményre vonatkozó biztonság- és környezetirányítási rendszer, vagy annak megfelelő ismertetése;
 - c) tervezett termelő létesítmény esetében az I. melléklet 1. részében foglalt követelményeknek megfelelő létesítményterv;
 - d) a 17. cikknek megfelelően a független hitelesítési rendszer ismertetése;
 - e) a 12. és a 13. cikknek megfelelően súlyos veszélyekről szóló jelentés;
 - f) lényeges változtatás vagy a létesítmény felszámolása esetén a 12. és 13. cikknek megfelelően a súlyos veszélyekről szóló jelentés módosított változata;
 - g) a 14. és a 28. cikknek megfelelően belső veszélyhelyzet-reagálási terv vagy annak megfelelő ismertetése;
 - h) kút üzemeltetése esetén a 15. cikknek megfelelően a kút üzemeltetéséről szóló értesítés és a kút üzemeltetésével kapcsolatos információk;
 - i) együttes üzemeltetés esetén a 16. cikknek megfelelően az együttes üzemeltetésről szóló értesítés;

- j) üzemeltetés céljából új termelési helyszínre áthelyezendő, meglévő termelő létesítmény esetében az I. melléklet 1. részének megfelelően az áttelepítésről szóló értesítés;
- k) az illetékes hatóság által kért bármely más releváns dokumentum.

(2) Az (1) bekezdés a), b), d) és g) pontja alapján benyújtandó dokumentumokat bele kell foglalni az (1) bekezdés e) pontjában előírt súlyos veszélyekről szóló jelentésbe. A kút üzemeltetőjének a súlyos balesetek megelőzésére vonatkozó vállalati stratégiáját bele kell foglalni, ha benyújtására addig még nem került sor, az (1) bekezdés h) pontja alapján benyújtandó, kút üzemeltetéséről szóló értesítésbe.

(3) Az (1) bekezdés c) pontjában előírt létesítménytervet a tervezett tevékenységekkel kapcsolatos, súlyos veszélyekről szóló jelentés tervezett benyújtása előtt, az illetékes hatóság által megállapított határidőn belül benyújtani az illetékes hatóságnak. Az illetékes hatóságnak észrevételeket kell fűznie a létesítménytervhez, amelyeket figyelembe kell venni a súlyos veszélyekről szóló jelentésben.

(4) Amennyiben meglévő termelő létesítmény valamely tagállam tengeri felségvizeire belépni vagy onnan kilépni készül, az üzemeltető a termelő létesítménynek a tagállamok tengeri felségvizeire való belépése vagy az onnan történő kilépése tervezett időpontja előtt köteles írásban értesíteni az illetékes hatóságot.

(5) Az (1) bekezdés j) pontjában előírt áttelepítésről szóló értesítést az illetékes hatósághoz a javasolt fejlesztés megfelelően korai szakaszában kell benyújtani ahhoz, hogy az üzemeltető figyelembe tudjon venni minden olyan kérdést, amelyet az illetékes hatóság a súlyos veszélyekről szóló jelentés elkészítése során felvetett.

(6) A súlyos veszélyekről szóló jelentés benyújtását megelőző, a létesítménytervet vagy az áttelepítésről szóló értesítést érintő lényeges változtatás esetén, e változtatásról a lehető leghamarabb értesíteni kell az illetékes hatóságot.

(7) Az (1) bekezdés e) pontjában előírt súlyos veszélyekről szóló jelentést a tevékenység tervezett megkezdésének időpontja előtt, az illetékes hatóság által megállapított határidőig be kell nyújtani az illetékes hatóságnak.

12. cikk

Jelentés a termelő létesítménnyel kapcsolatos, súlyos veszélyekről

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az üzemeltető a 11. cikk (1) bekezdésének e) pontja alapján benyújtja a termelő létesítménnyel kapcsolatos súlyos veszélyekről szóló jelentést. A jelentés tartalmazza az I. melléklet 2. és 5. részében meghatározott információkat, és azt adott esetben – vagy amennyiben az illetékes hatóság előírja – naprakésszé kell tenni.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a termelő létesítménnyel kapcsolatos, súlyos veszélyekről szóló jelentés elkészítésének megfelelő szakaszaiban konzultációt folytassanak a munkavállalók képviselőivel, és ezt az I. melléklet 2. részének 3. pontjának megfelelően igazolják.

(3) Az illetékes hatóság beleegyezése alapján termelő létesítménnyel kapcsolatos, súlyos veszélyekről szóló jelentés készíthető a létesítmények egy csoportjára vonatkozóan is.

(4) Amennyiben további információkra van szükség a súlyos veszélyekről szóló jelentés elfogadásához, a tagállamok gondoskodnak arról, hogy az üzemeltető ezeket az információkat benyújtsa az illetékes hatóság kérésére, és megtegye a benyújtott súlyos veszélyekről szóló jelentéssel kapcsolatban szükséges változtatásokat.

(5) Amennyiben a termelő létesítményben lényeges változtatást eredményező módosításokat kell végrehajtani, vagy valamely helyhez kötött termelő létesítmény felszámolását tervezik, az üzemeltetőnek az illetékes hatóság által megállapított határidőn belül el kell készítenie a 11. cikk (1) bekezdésének f) pontja alapján benyújtandó súlyos veszélyekről szóló jelentésnek az I. melléklet 6. részének megfelelő módosítását.

(6) A tagállamok biztosítják, hogy a tervezett módosítások nem lépnek életbe, illetve a felszámolás nem kezdődik meg mindaddig, amíg az illetékes hatóság el nem fogadta a termelő létesítménnyel kapcsolatos, súlyos veszélyekről szóló módosított jelentést.

(7) A termelő létesítménnyel kapcsolatos, súlyos veszélyekről szóló jelentést az üzemeltető rendszeres időközönként – legalább ötévente, vagy korábban, amikor azt az illetékes hatóság előírja –, részletekbe menően felülvizsgálja. A felülvizsgálat eredményéről értesíteni kell az illetékes hatóságot.

13. cikk

Jelentés a nem termelő létesítménnyel kapcsolatos, súlyos veszélyekről

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az üzemeltető a 11. cikk (1) bekezdésének e) pontja alapján benyújtja a nem termelő létesítménnyel kapcsolatos súlyos veszélyekről szóló jelentést. A jelentés tartalmazza az I. melléklet 3. és 5. részében meghatározott információkat, és azt adott esetben, vagy amennyiben az illetékes hatóság előírja, naprakészé kell tenni.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a termelő létesítménnyel kapcsolatos, súlyos veszélyekről szóló jelentés elkészítésének megfelelő szakaszaiban konzultációt folytassanak a munkavállalók képviselőivel, és ezt az I. melléklet 3. részének 2. pontjának megfelelően igazolják.

(3) Amennyiben egy nem termelő létesítménnyel kapcsolatban további információkra van szükség a súlyos veszélyekről

szóló jelentés elfogadásához, a tagállamok előírják, hogy a tulajdonos ezeket az információkat benyújtsa az illetékes hatóság kérésére, és megtegye a benyújtott súlyos veszélyekről szóló jelentéssel kapcsolatban szükséges változtatásokat.

(4) Amennyiben a nem termelő létesítményben lényeges változtatást eredményező módosításokat kell végrehajtani, vagy valamely helyhez kötött nem termelő létesítmény felszámolását tervezik, a tulajdonos az illetékes hatóság által megállapított határidőn belül elkészíti a 11. cikk (1) bekezdésének f) pontja alapján benyújtandó súlyos veszélyekről szóló jelentésnek az I. melléklet 6. része 1., 2. és 3. pontjának megfelelő módosítását.

(5) A helyhez kötött nem termelő létesítménnyel kapcsolatban a tagállamok biztosítják, hogy a tervezett módosítások nem lépnek életbe, illetve adott esetben a felszámolás nem kezdődik meg mindaddig, amíg az illetékes hatóság el nem fogadta a helyhez kötött nem termelő létesítménnyel kapcsolatos, súlyos veszélyekről szóló módosított jelentést.

(6) A mobil nem termelő létesítménnyel kapcsolatban a tagállamok biztosítják, hogy a tervezett módosítások nem lépnek életbe mindaddig, amíg az illetékes hatóság el nem fogadta a mobil nem termelő létesítménnyel kapcsolatos, súlyos veszélyekről szóló módosított jelentést.

(7) A nem termelő létesítménnyel kapcsolatos, súlyos veszélyekről szóló jelentést a tulajdonos rendszeres időközönként – legalább ötévente, vagy korábban, amikor azt az illetékes hatóság előírja –, részletekbe menően felülvizsgálja. A felülvizsgálat eredményéről értesíteni kell az illetékes hatóságot.

14. cikk

Belső veszélyhelyzet-reagálási terv

(1) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az üzemeltetők, illetve adott esetben a tulajdonosok a 11. cikk (1) bekezdésének g) pontja alapján benyújtandó belső veszélyhelyzet-reagálási tervet készítsenek. A tervet a 28. cikknek megfelelően kell készíteni, a súlyos veszélyekről szóló legutóbbi jelentés idején készült, a súlyos balesetekre vonatkozó kockázatértékelés figyelembevételével. E tervben szerepelnie kell egy, az olajszennyezés elhárításának hatékonyságáról készített elemzésnek.

(2) Amennyiben mobil nem termelő létesítmény hivatott kútúrát végezni, a létesítmény belső veszélyhelyzet-reagálási tervében figyelembe kell venni a 11. cikk (1) bekezdése h) pontja alapján benyújtandó, kút üzemeltetéséről szóló értesítés elkészítése során elvégzett kockázatértékelést. Amennyiben a belső veszélyhelyzet-reagálási tervet a kút sajátos jellege vagy elhelyezkedése miatt módosítani kell, a tagállamok gondoskodnak arról, hogy a kút üzemeltetője benyújtsa az illetékes hatóságnak a kút üzemeltetéséről szóló, vonatkozó értesítés kiegészítése céljából a módosított belső veszélyhelyzet-reagálási tervet, vagy annak megfelelő ismertetése.

(3) Amennyiben valamely nem termelő létesítmény együttes üzemeltetés hivatott végezni, a belső veszélyhelyzet-reagálási tervet módosítani kell annak érdekében, hogy az együttes üzemeltetésre is kiterjedjen, és azt az együttes üzemeltetésről szóló, vonatkozó értesítés kiegészítése céljából be kell nyújtani az illetékes hatóságnak.

15. cikk

Értesítés és információnyújtás kút üzemeltetéséről

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a kút üzemeltetője elkészítse a 11. cikk (1) bekezdésének h) pontja szerint az illetékes hatóságnak benyújtandó értesítést. Az értesítést a kút üzemeltetésének megkezdése előtt, az illetékes hatóság által megállapított határidőn belül kell benyújtani. Az értesítésnek tartalmaznia kell a kút tervével és tervezett üzemeltetésével kapcsolatos, az I. melléklet 4. részének megfelelő információkat. Az értesítésben szerepelnie kell egy, az olajszenyvezés elhárításának hatékonyságáról készített elemzésnek is.

(2) Az illetékes hatóságnak meg kell vizsgálnia az értesítést, és – szükség esetén – a kút üzemeltetésének megkezdése előtt megfelelő intézkedéseket kell hoznia, amelyek az üzemeltetés megkezdésének tilalmát is magukban foglalhatják.

(3) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a kút üzemeltetője bevonja a független hitelesítőt a 17. cikk (4) bekezdésének b) pontja szerinti, a kút üzemeltetéséről szóló értesítést érintő lényeges változtatás megtervezésébe és előkészítésébe, és hogy haladéktalanul értesítse az illetékes hatóságot a kút üzemeltetésére vonatkozóan benyújtott értesítés lényeges változtatásáról. Az illetékes hatóságnak meg kell vizsgálnia ezeket a változtatásokat, és szükség esetén megfelelő intézkedéseket kell hoznia.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy a kút üzemeltetője benyújtsa az illetékes hatóságnak a II. melléklet szerinti követelményeknek megfelelő, a kút üzemeltetéséről szóló jelentéseket. A jelentéseket a kútüzemeltetés megkezdésének napjától kezdve heti rendszerességgel, vagy az illetékes hatóság által meghatározott időközönként kell benyújtani.

16. cikk

Értesítés együttes üzemeltetéséről

(1) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy együttes üzemeltetésben érintett üzemeltetők és tulajdonosok közösen készítsék el a 11. cikk (1) bekezdésének i) pontja alapján benyújtandó értesítést. Az értesítésnek tartalmaznia kell az I. melléklet 7. pontja szerinti információkat. A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az érintett üzemeltetők vagy tulajdonosok egyike benyújtsa az illetékes hatóságnak az együttes üzemeltetéséről szóló értesítést. Az értesítést az együttes üzemeltetés megkezdése előtt, az illetékes hatóság által megállapított határidőn belül kell benyújtani.

(2) Az illetékes hatóságnak meg kell vizsgálnia az értesítést, és – szükség esetén – az együttes üzemeltetés megkezdése előtt megfelelő intézkedéseket kell hoznia, amelyek az üzemeltetés megkezdésének tilalmát is magukban foglalhatják.

(3) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az értesítést benyújtó üzemeltető haladéktalanul tájékoztassa az illetékes hatóságot a benyújtott értesítést érintő lényeges változtatásokról. Az illetékes hatóságnak meg kell vizsgálnia ezeket a változtatásokat, és szükség esetén megfelelő intézkedéseket kell hoznia.

17. cikk

Független hitelesítés

(1) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az üzemeltető és a tulajdonosok létrehozzák a független hitelesítésre szolgáló rendszereket és elkészítik e rendszereknek a 11. cikk (1) bekezdésének d) pontja alapján benyújtandó leírását, amely leírást magában foglalja a 11. cikk (1) bekezdésének b) pontja alapján benyújtandó biztonság- és környezetirányítási rendszer. E leírás tartalmazza az I. melléklet 5. részében meghatározott információkat.

(2) A független hitelesítés eredményei nem érintik az üzemeltetőnek vagy a tulajdonosnak a hitelesítés alatt álló felszerelések és rendszerek helyes és biztonságos működésének biztosítására vonatkozó felelősségét.

(3) A független hitelesítő kiválasztásának, valamint a független hitelesítési rendszerekre vonatkozó tervnek meg kell felelnie az V. mellékletben meghatározott kritériumoknak.

(4) A független hitelesítési rendszerek célja a következő:

a) a létesítményeket illetően független biztosítékot nyújtani arra nézve, hogy a létesítmény kockázatértékelése során beazonosított, a súlyos veszélyekről szóló jelentésben ismertetett, biztonsági és környezetvédelmi szempontból kritikus elemek megfelelőek, valamint hogy a biztonsági és környezetvédelmi szempontból kritikus elemek vizsgálati és ellenőrzési menetrendje megfelelő, naprakész és rendeltetészerűen működik;

b) a kút üzemeltetéséről szóló értesítéseket illetően független biztosítékot nyújtani arra nézve, hogy a kútertv és a kútelőőrző rendszerre vonatkozó intézkedések mindenkor megfelelnek a kút feltételezett állapotának.

(5) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az üzemeltető és a tulajdonosok reagáljanak a független hitelesítő véleményére, és e vélemény alapján megfelelő intézkedéseket hozzanak.

(6) A tagállamok megkövetelik az üzemeltetőktől és a tulajdonosoktól, hogy gondoskodjanak arról, hogy az illetékes hatóság számára elérhető legyen a (4) bekezdés a) pontja alapján a független hitelesítőtől kapott vélemény, valamint az e vélemény alapján hozott intézkedések, továbbá hogy az üzemeltető, illetve a tulajdonos az érintett tengeri olaj- és gázipari tevékenységek befejezését követően hat hónapig megőrizze azokat.

(7) A tagállamok megkövetelik a kútüzemeltetőktől, hogy gondoskodjanak arról, hogy a független hitelesítőnek az e cikk (4) bekezdés b) pontja szerinti megállapításai és észrevételei, valamint az ezen megállapításokra és észrevételekre való reakcióként hozott intézkedéseik szerepeljenek a kút üzemeltetéséről szóló, 15. cikkkel összhangban szerinti értesítésben.

(8) Termelő létesítmény esetében a hitelesítési rendszert a tervezés befejezését megelőzően kell létrehozni. Nem termelő létesítmény esetében a hitelesítési rendszert azt megelőzően kell létrehozni, hogy az üzemeltetést a tagállamok tengervizein megkezdik.

18. cikk

Az illetékes hatóság jogköre a létesítményekben végzett tevékenységek vonatkozásában

A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóság:

- a) megtiltsa bármely létesítmény vagy kapcsolódó infrastruktúra üzemeltetését vagy üzembe helyezését, amennyiben elégtelennek találja a 11. cikk (1) bekezdésének h) vagy i) pontja alapján benyújtott, súlyos veszélyekről szóló jelentésben a súlyos balesetek megelőzésére, illetve azok hatásainak korlátozására javasolt, valamint a kút üzemeltetéséről szóló értesítésben és az együttes üzemeltetésről szóló értesítésben meghatározott intézkedéseket az ezen irányelvben foglalt követelmények teljesítésére;
- b) kivételes helyzetekben, és abban az esetben, ha úgy ítéli meg, hogy a biztonságot és a környezet védelmét nem veszélyezteti, lerövidítse a 11. cikk szerint benyújtandó súlyos veszélyekről szóló jelentés, illetve egyéb dokumentumok benyújtása és a tevékenységek megkezdése közötti időtartamot;
- c) megkövetelje az üzemeltetőtől, hogy hozza meg azokat az arányos intézkedéseket, amelyeket az illetékes hatóság szükségesnek ítél a 3. cikk (1) bekezdésének való megfelelés biztosítása érdekében;
- d) amennyiben a 6. cikk (4) bekezdése alkalmazandó, hozzon megfelelő intézkedéseket az üzemeltetés folyamatos biztonságának szavatolása érdekében;
- e) rendelkezzen felhatalmazással arra, hogy javító intézkedéseket követeljen meg, és szükség esetén megtiltsa a létesítmények vagy létesítményrészek, vagy a kapcsolódó infrastruktúra további üzemeltetését, amennyiben valamely ellenőrzés eredménye, a 6. cikk (4) bekezdése alapján tett megállapítás, a 11. cikk (1) bekezdésének e) pontja alapján benyújtandó, súlyos veszélyekről szóló jelentés vagy a 11. cikk szerinti értesítések módosítása azt igazolja, hogy nem teljesülnek az ezen irányelvben foglalt követelmények, vagy jogos aggályok merülnek fel a tengeri olaj- és gázipari tevékenységek vagy a létesítmények biztonságával kapcsolatban.

IV. FEJEZET

MEGELŐZÉSI STRATÉGIA

19. cikk

A súlyos baleseteknek az üzemeltetők és a tulajdonosok általi megelőzése

(1) A tagállamok megkövetelik az üzemeltetőktől és a tulajdonosoktól, hogy állítsanak össze egy dokumentumot, amelyben ismertetik a súlyos balesetek megelőzésére vonatkozó vállalati stratégiájukat, és amelyet a 11. cikk (1) bekezdése a) pontjának megfelelően be kell nyújtaniuk, és gondoskodjanak arról, hogy azt a tengeri olaj- és gázipari tevékenységeik valamennyi területén végrehajtsák, többek között a stratégia hatékonyságát biztosító megfelelő nyomkövetési intézkedések révén. E dokumentumnak tartalmaznia kell az I. melléklet 8. részében előírt információkat.

(2) A súlyos balesetek megelőzésére vonatkozó vállalati stratégiában figyelembe kell venni azt, hogy az üzemeltetők viselik az elsődleges felelősséget többek között azon súlyos balesetek kockázatainak kezeléséért, amelyek tevékenységeiből erednek, valamint e kockázatok kezelésének folyamatos javításáért, ezáltal biztosítva mindenkor a védelem magas szintjét.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy az üzemeltetők és a tulajdonosok a 11. cikk (1) bekezdésének b) pontja alapján benyújtandó, biztonság- és környezetirányítási rendszerüket ismerető dokumentumot készítsenek. E dokumentum tartalmazza a következők leírását:

- a) a súlyos veszélyek kezelésével kapcsolatos szervezeti intézkedések;
- b) a súlyos veszélyekről szóló jelentések, illetve egyéb dokumentumok ezen irányelv szerinti elkészítésére és benyújtására vonatkozó intézkedések;
- c) valamint a 17. cikk szerint létrehozott független hitelesítési rendszerek.

(4) A tagállamok lehetőséget teremtenek az üzemeltetők és a tulajdonosok számára, hogy hozzájárulhassanak a 6. cikk (8) bekezdése alapján létrehozott, hatékony háromoldalú egyeztetési mechanizmusokhoz. Adott esetben az üzemeltető és a tulajdonos ilyen mechanizmusok iránti elkötelezettsége feltüntethető a súlyos balesetek megelőzésére vonatkozó vállalati stratégiában.

(5) A súlyos balesetek megelőzésére vonatkozó vállalati stratégiát, valamint a biztonság- és környezetirányítási rendszereket az I. melléklet 8. és 9. részével, valamint a IV. melléklettel összhangban kell kidolgozni. A következő feltételeknek kell teljesülniük:

- a) a súlyos balesetek megelőzésére vonatkozó vállalati stratégiát írásban kell rögzíteni, abban szerepelniük kell a súlyos balesetek kockázatát kezelő intézkedések általános céljainak és szervezési vetületeinek, valamint ezen célok elérésének és az intézkedések vállalati szinten való alkalmazási módjának;

b) a biztonság- és környezetirányítási rendszernek az üzemeltető, illetve a tulajdonos általános irányítási rendszerének részét kell képeznie, és ki kell terjednie a súlyos balesetek megelőzésére vonatkozó vállalati stratégia meghatározásával és végrehajtásával kapcsolatos szervezeti felépítésre, felelősségi körökre, gyakorlatokra, eljárásokra, folyamatokra és erőforrásokra.

(6) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az üzemeltetők és a tulajdonosok teljes körű nyilvántartást készítsenek és vezessenek a tengeri olaj- és gázipari tevékenységeikhez kötődő veszélyhelyzet-reagálási felszereléseikről.

(7) A tagállamok biztosítják, hogy az üzemeltetők és a tulajdonosok az illetékes hatósággal konzultálva, továbbá alkalmazva a 27. cikk (1) bekezdésében előírt ismeretmegosztást, valamint információ- és tapasztalatcserét, a tengeri olaj- és gázipari tevékenységek teljes tervezési és üzemeltetési ciklusára nézve előírásokat és útmutatást dolgozzanak ki a súlyos veszélyek kezelésének legjobb gyakorlataira vonatkozóan, és felülvizsgálják azokat, továbbá minimumkövetelményként betartsák a VI. mellékletben foglaltakat.

(8) A tagállamok megkövetelik az üzemeltetőktől és a tulajdonosoktól annak biztosítását, hogy az (1) bekezdésben említett, a súlyos balesetek megelőzésére vonatkozó vállalati stratégiájukban szerepeljenek az Unión kívüli termelő és nem termelő létesítményeik.

(9) Amennyiben valamely üzemeltető vagy tulajdonos által végzett tevékenység közvetlen veszélyt jelent az emberi egészségre vagy jelentős mértékben növeli a súlyos baleset bekövetkezésének kockázatát, a tagállamok biztosítják, hogy az üzemeltető, illetve a tulajdonos megfelelő intézkedéseket hozzon, ideértve szükség esetén az adott tevékenység felfüggesztését mindaddig, amíg a fennálló veszélyt vagy kockázatot megfelelően el nem hártották. A tagállamok biztosítják, hogy ilyen intézkedések meghozatala esetén az üzemeltető, illetve a tulajdonos haladéktalanul, de legkésőbb 24 órán belül értesítse erről az illetékes hatóságot.

(10) A tagállamok biztosítják, hogy az üzemeltetők és a tulajdonosok adott esetben megfelelő intézkedéseket hozzanak annak érdekében, hogy megfelelő technikai eszközök vagy eljárások alkalmazásával elősegítsék a releváns adatokgyűjtések és rögzítések megbízhatóságát, és megakadályozzák azok esetleges manipulálását.

20. cikk

Az Unión kívül folytatott tengeri olaj- és gázipari tevékenységek

(1) A tagállamok megkövetelik a területükön bejegyzett és az Unión kívül engedélyesként vagy üzemeltetőként – saját maguk vagy leányvállalatokon keresztül – tengeri olaj- és gázipari tevékenységeket folytató vállalatoktól, hogy kérésre készítsenek jelentést nekik azon súlyos balesetek körülményeiről, amelyekben érintettek voltak.

(2) Az e cikk (1) bekezdése szerinti, jelentéstételre vonatkozó felkérésében az érintett tagállam meghatározza, hogy pontosan

minek kell szerepelnie a tájékoztatásban. Ezeket a jelentéseket a 27. cikk (1) bekezdése alapján meg kell osztani. Azok a tagállamok, amelyek sem illetékes hatósággal, sem pedig kapcsolattartóval nem rendelkeznek, a kapott jelentéseket benyújtják a Bizottságnak.

21. cikk

A súlyos balesetek megelőzésére vonatkozó szabályozási keretnek való megfelelés biztosítása

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az üzemeltetők és a tulajdonosok betartsák a 11. cikk (1) bekezdésének e), h) és i) pontja alapján benyújtott súlyos veszélyekről szóló jelentésben, valamint a kút üzemeltetéséről szóló értesítésben és az együttes üzemeltetéséről szóló értesítésben említett tervekben meghatározott intézkedéseket.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy az üzemeltetők és a tulajdonosok ésszerű időn belül a tengeri olaj- és gázipari tevékenységekben érintett létesítményhez vagy hajóhoz szállítsák, illetve a létesítménytől vagy a hajóról elszállítsák az illetékes hatóságok munkatársait vagy az illetékes hatóságok utasítására eljáró bármely más személyt és azok felszereléseit, továbbá szállást, étkezést és a létesítmények meglátogatásához kapcsolódó egyéb más ellátást biztosítanak számukra az illetékes hatóság felügyeleti feladatai ellátásának megkönnyítése céljából, ideértve az ellenőrzéseket, a vizsgálatokat és az ezen irányelvnek való megfelelés betartását.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok a súlyos veszélyek hatékony – ellenőrző látogatásokat is magában foglaló – felügyeletére vonatkozóan kockázatkezelésen alapuló éves terveket dolgozzanak ki, és abban megkülönböztetett figyelmet fordítsanak a 11. cikk szerint benyújtott, súlyos veszélyekről szóló jelentéseknek és egyéb dokumentumoknak való megfelelésre. A tervek hatékonyságát rendszeresen felül kell vizsgálni és az illetékes hatóságnak meg kell tennie minden szükséges intézkedést a tervek tökéletesítése érdekében.

22. cikk

Biztonsági aggályok bizalmas bejelentése

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóság mechanizmusokat dolgozzon ki az alábbiak vonatkozásában:

a) tengeri olaj- és gázipari tevékenységekkel kapcsolatos biztonsági és környezetvédelmi aggályoknak bármely forrásból származó bizalmas bejelentése; valamint

b) e bejelentéseknek az érintett egyének névtelenségének megőrzése melletti kivizsgálása.

(2) A tagállamok megkövetelik az üzemeltetőktől és a tulajdonosoktól, hogy részletesen tájékoztassák alkalmazottaikat, valamint a tevékenységekben érintett vállalkozókat és azok alkalmazottait az (1) bekezdésben említett mechanizmus szerinti nemzeti intézkedésekről, és gondoskodjanak arról, hogy a vonatkozó képzések és tájékoztatók kiterjenek a bizalmas bejelentés lehetőségére.

V. FEJEZET

ÁTLÁTHATÓSÁG ÉS AZ INFORMÁCIÓK MEGOSZTÁSA

23. cikk

Az információk megosztása

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az üzemeltetők és a tulajdonosok legalább a IX. mellékletben előírt információkat eljuttassák az illetékes hatóságnak.

(2) A Bizottság végrehajtási aktus útján meghatározza az egységes adatszolgáltatási formátumot és a megosztandó információkra vonatkozó részleteket. A végrehajtási aktust a 37. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó eljárás keretében kell elfogadni.

24. cikk

Átláthatóság

(1) A tagállamok a nyilvánosság számára elérhetővé teszik a IX. mellékletben említett információkat.

(2) A Bizottság végrehajtási jogi aktus útján meghatározza az egységes közzétételi formátumot, amely megkönnyíti az adatok határon átnyúló összehasonlítását. A végrehajtási jogi aktust a 37. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárás keretében kell elfogadni. Az egységes közzétételi formátumnak lehetővé kell tennie a nemzeti gyakorlatok e cikk és a 25. cikk szerinti megbízható összehasonlítását.

25. cikk

Jelentés a biztonságról és a környezeti hatásokról

(1) A tagállamok a IX. melléklet 3. pontjában meghatározott információkat tartalmazó éves jelentést nyújtanak be a Bizottságnak.

(2) A tagállamok kijelölnék egy, a 23. cikk szerinti információcseréért és az információk 24. cikk szerinti közzétételéért felelős hatóságot.

(3) A Bizottság a tagállamok által az (1) bekezdés szerint közölt információk alapján éves jelentést tesz közzé.

26. cikk

Súlyos baleset követő vizsgálat

(1) A tagállamok kezdeményezik a joghatóságukon belüli súlyos balesetek átfogó kivizsgálását.

(2) Az (1) bekezdés szerinti megállapítások összefoglalóját a Bizottság rendelkezésére kell bocsátani a vizsgálat vagy adott

esetben a bírósági eljárás lezárultakor. A tagállamok a nyilvánosság számára közzéteszik a megállapítások nem bizalmas változatát.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy az (1) bekezdés szerinti vizsgálatot követően az illetékes hatóság végrehajtsa a vizsgálat azon ajánlásait, amelyek a hatáskörébe tartoznak.

VI. FEJEZET

EGYÜTTMŰKÖDÉS

27. cikk

A tagállamok közötti együttműködés

(1) Minden tagállam gondoskodik arról, hogy illetékes hatósága rendszeresen folytasson információ- és tapasztalatcserét más illetékes hatóságokkal (többek között a tengeri olaj- és gázipari tevékenységekért felelős illetékes uniós hatóságok munkacsoportján [EUOAG] keresztül), illetve azokkal kölcsönösen megossza az ismereteket, valamint hogy egyeztetéseket folytasson az iparággal, más érdekelttel és a Bizottsággal a releváns nemzeti és uniós jog alkalmazásáról.

Azon tagállamok esetében, amelyek joghatósága alatt tartozó területen tengeri olaj- és gázipari tevékenységeket nem folytatnak, az első albekezdésben említett információt a 32. cikk (1) bekezdésének megfelelően kijelölt kapcsolattartónak kell megkapnia.

(2) Az (1) bekezdés szerinti ismeret-, információ- és tapasztalatcserének vonatkoznia kell különösen a következőket érintő intézkedések hatásosságára: az Unió területén, valamint adott esetben azon kívül folytatott tengeri olaj- és gázipari tevékenységekkel kapcsolatos kockázatkezelés, súlyos balesetek megelőzése, megfelelőshitelesítés és veszélyhelyzeti reagálás.

(3) Minden tagállam gondoskodik arról, hogy illetékes hatósága részt vegyen a szabványok és az útmutatások elkészítésére és naprakésszé tételére irányadó egyértelmű közös prioritások kidolgozásában a tengeri olaj- és gázipari tevékenységek bevált gyakorlatainak meghatározása és azok végrehajtásának és következetes alkalmazásának elősegítése érdekében.

(4) A Bizottság 2014. július 19-ig jelentést nyújt be a tagállamoknak, amelyben értékeli, hogy a nemzeti szakértői bázis megfelelő-e az ezen irányelv szerinti szabályozói feladatok ellátásához, és amelyben szükség esetén javaslatokat tesz annak biztosítására vonatkozóan, hogy valamennyi tagállam megfelelő szakértői bázissal rendelkezzen.

(5) A tagállamok 2016. július 19-ig tájékoztatják a Bizottságot azokról a nemzeti intézkedéseikről, amelyeket az ismeretekhez, eszközökhöz és szakértői bázishoz – többek között a 8. cikk (6) bekezdése szerinti hivatalos megállapodásokhoz – történő hozzáférésre vonatkozóan hoztak.

VII. FEJEZET

VESZÉLYHELYZETI FELKÉSZÜLTÉG ÉS REAGÁLÁS

28. cikk

A belső veszélyhelyzet-reagálási tervre vonatkozó követelmények

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az üzemeltető, illetve a tulajdonos által a 14. cikknek megfelelően készítendő és a 11. cikk (1) bekezdésének g) pontja szerint benyújtandó belső veszélyhelyzet-reagálási terveket:

- a) azonnal átültetik a gyakorlatba bármely súlyos balesetre történő reagálás céljából, illetve olyan helyzetben, amelyben súlyos baleset közvetlen kockázata áll fenn; és
- b) e tervek összhangban vannak a 29. cikkben említett külső veszélyhelyzet-reagálási tervvel.

(2) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az üzemeltető, illetve a tulajdonos a belső veszélyhelyzet-reagálási terv szempontjából fontos berendezéseket és szakismereteket mindenkor hozzáférhetővé tegye, és azokat szükség esetén azon tagállam külső veszélyhelyzet-reagálási terv végrehajtásáért felelős hatóságai rendelkezésére bocsássa, amelynek területén a belső veszélyhelyzet-reagálási terv alkalmazandó.

(3) A belső veszélyhelyzet-reagálási tervet az I. melléklet 10. részének rendelkezéseivel összhangban kell elkészíteni, és a 11. cikk szerint benyújtott súlyos veszélyekről szóló jelentésben vagy értesítésekben végrehajtott minden lényeges változtatást követve frissíteni kell. A frissítéseket a 11. cikk (1) bekezdése g) pontjának megfelelően be kell nyújtani az illetékes hatóságnak, továbbá azokról értesítést kell küldeni az érintett területre vonatkozó külső veszélyhelyzet-reagálási tervek elkészítéséért felelős megfelelő hatóságnak vagy hatóságoknak.

(4) A személyes biztonság megfelelő szintjének és a jó túlélési esélynek a biztosítása érdekében a belső veszélyhelyzet-reagálási tervet egyesíteni kell más olyan intézkedésekkel, amelyek a személyzet védelmére és a veszélyhelyzetben lévő létesítményről való kimentésére vonatkozik.

29. cikk

Külső veszélyhelyzet-reagálási terv és veszélyhelyzeti felkészültség

(1) A tagállamok külső veszélyhelyzet-reagálási terveket készítenek a joghatóságuk alá tartozó valamennyi tengeri olaj- és gázipari létesítmény, illetve az azokhoz kapcsolódó infrastruktúra és potenciálisan érintett terület tekintetében. A tagállamok pontosan meghatározzák az engedélyeseknek és az üzemeltetőknek a külső veszélyhelyzet-reagálási tervben játszott szerepét és a pénzügyi kötelezettségeiket.

(2) A külső veszélyhelyzet-reagálási terveket a tagállamok az érintett üzemeltetőkkel és tulajdonosokkal, valamint adott esetben az engedélyesekkel és az illetékes hatósággal együttműködve készítik el, és azokban figyelembe kell venniük a külső veszélyhelyzet-reagálási terv hatálya alá tartozó területen

lévő vagy tervezett létesítmények, illetve kapcsolódó infrastruktúrák belső veszélyhelyzet-reagálási terveinek legfrissebb változatát.

(3) A külső veszélyhelyzet-reagálási terveket a VII. melléklettel összhangban kell elkészíteni, és elérhetővé kell tenni a Bizottság, a potenciálisan érintett többi tagállam és a nyilvánosság számára. Külső veszélyhelyzet-reagálási terveik közzétételkor a tagállamok gondoskodnak arról, hogy a közzétett információk ne veszélyeztessék a tengeri olaj- és gázipari létesítmények vagy tevékenységek védelmét és biztonságát, valamint ne sértsék a tagállamok gazdasági érdekeit, illetve ne jelentsenek kockázatot a tagállami tisztviselők személyes biztonságára és jóllétére nézve.

(4) A tagállamok megteszik a megfelelő intézkedéseket a tagállamok veszélyhelyzet-reagálási berendezései és szakismeretei nagyfokú kompatibilitásának és interoperabilitásának megteremtéséért egy adott földrajzi régióban vagy szükség esetén azon kívül is. A tagállamoknak szorgalmazniuk kell, hogy az iparág az adott földrajzi régióban kompatibilis és interoperábilis veszélyhelyzet-reagálási berendezéseket és kiszervezett szolgáltatásokat fejlesszen ki.

(5) A tagállamok a VIII. melléklet 1. pontjának megfelelően nyilvántartást vezetnek a veszélyhelyzet-reagálási berendezésekről és szolgáltatásokról. Ezeknek a nyilvántartásoknak elérhetőnek kell lenniük a potenciálisan érintett többi tagállam és a Bizottság, valamint – kölcsönösségi alapon – a szomszédos harmadik országok számára.

(6) A tagállamok biztosítják, hogy az üzemeltetők és a tulajdonosok rendszeresen ellenőrizzék saját felkészültségüket a tekintetben, hogy a súlyos balesetekre a tagállamok megfelelő hatóságaival szorosan együttműködve hatékonyan reagáljanak.

(7) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az illetékes hatóságok és adott esetben a tagállami kapcsolattartók együttműködési forgatókönyveket dolgozzanak ki a veszélyhelyzetekre. E forgatókönyveket rendszeresen ki kell értékelni, szükség esetén pedig frissíteni kell.

30. cikk

Veszélyhelyzeti reagálás

(1) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az üzemeltető, illetve adott esetben a tulajdonos haladéktalanul értesítse a megfelelő hatóságokat, ha súlyos baleset történt, illetve olyan helyzet esetén, amelyben súlyos baleset közvetlen kockázata áll fenn. Az értesítésnek le kell írnia a körülményeket, ideértve – amennyiben lehetséges – a baleset eredetét, a környezetet érintő lehetséges hatásokat és lehetséges jelentősebb következményeket.

(2) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy súlyos baleset esetén az üzemeltető vagy a tulajdonos megtegye a megfelelő intézkedéseket az eszkalálódás megelőzésére és a következmények korlátozására. Az üzemeltetőt, illetve a tulajdonost a tagállamok felelős hatóságai segíthetik, akár további források biztosítása révén.

(3) A veszélyhelyzetre való reagálás során a tagállam össze gyűjti a 26. cikk (1) bekezdése szerinti alapos kivizsgáláshoz szükséges információkat.

VIII. FEJEZET

HATÁROKON ÁTNYÚLÓ HATÁSOK

31. cikk

Azon tagállamok határokon átnyúló veszélyhelyzeti felkészültsége és veszélyhelyzeti reagálása, amelyek joghatósága alá tartozó területen tengeri olaj- és gázipari tevékenységet folytatnak

(1) Amennyiben egy tagállam úgy ítéli meg, hogy valamely, a joghatósága alá tartozó területen tervezett tengeri olaj- és gázipari tevékenységhez kapcsolódó súlyos veszély valószínűleg jelentősen ki fog hatni a környezetre egy másik tagállamban is, akkor a tevékenység megkezdése előtt megküldi a potenciálisan érintett tagállamnak az érdemi információkat, és azzal közösen kármegelőző intézkedések elfogadására törekszik.

A magukat potenciálisan érintettnek tartó tagállamok kérhetik azt a tagállamot, amelynek a joghatósága alá tartozó területen a tengeri olaj- és gázipari tevékenységet végezni fogják, hogy továbbítsa részére az összes érdemi információt. E tagállamok az érintett tevékenységre joghatósággal rendelkező illetékes hatóság 8. cikk (1) bekezdésének a), b) és c) pontjában foglalt szabályozói feladatai sérelme nélkül közösen értékelhetik az intézkedések eredményességét.

(2) A súlyos balesetekre való közös reagálás hatékonyságának elősegítése érdekében az (1) bekezdésnek megfelelően azonosított súlyos veszélyeket figyelembe kell venni a belső és a külső veszélyhelyzet-reagálási tervekben is.

(3) Amennyiben fennáll a kockázata, hogy súlyos balesetek előreláthatólag határokon átnyúló hatása harmadik országokat is érinthet, a tagállamok – kölcsönösségi alapon – tájékoztatást nyújtanak az érintett harmadik országoknak.

(4) A tagállamok koordinálják egymás között az Uniót kívüli területekre vonatkozó intézkedéseket a tengeri olaj- és gázipari tevékenységekből adódó lehetséges kedvezőtlen hatások kialakulásának megelőzése érdekében.

(5) A tagállamok a potenciálisan érintett tagállamokkal, az érintett uniós ügynökségekkel és – kölcsönösségi alapon – a potenciálisan érintett harmadik országokkal együttműködve a balesetekre való hatékony reagálás tekintetében rendszeresen ellenőrzik felkészültségüket. A Bizottság részt vehet a határokon átnyúló veszélyhelyzet-reagálási mechanizmusok ellenőrzésére irányuló gyakorlatokban.

(6) Olyan súlyos baleset bekövetkezése vagy olyan baleset azonnali veszélye esetén, amelynek határokon átnyúló hatása van, vagy ilyen hatása lehet, az a tagállam, amelynek joghatósága alá tartozó területen a helyzet fennáll, késedelem nélkül értesíti a Bizottságot és azokat a tagállamokat és harmadik

országokat, amelyeket a helyzet érinthet, valamint folyamatosan rendelkezésükre bocsátja a hatékony veszélyhelyzeti reagálás szempontjából lényeges információkat.

32. cikk

Azon tagállamok határokon átnyúló veszélyhelyzeti felkészültsége és reagálása, amelyek joghatósága alá tartozó területen nem folytatnak tengeri olaj- és gázipari tevékenységet

(1) Azok a tagállamok, amelyek joghatósága alá tartozó területen nem folytatnak tengeri olaj- és gázipari tevékenységet, kapcsolattartót jelölnek ki az érintett szomszédos tagállamokkal folytatandó információcsere céljára.

(2) Azok a tagállamok, amelyek joghatósága alá tartozó területen nem folytatnak tengeri olaj- és gázipari tevékenységet, a 29. cikk (4) és (7) bekezdését alkalmazzák annak biztosítása érdekében, hogy megfelelő reagálási képességgel rendelkezzenek arra az esetre, ha valamely súlyos baleset kihatással lenne rájuk.

(3) Azok a tagállamok, amelyek joghatósága alá tartozó területen nem folytatnak tengeri olaj- és gázipari tevékenységet, a szükséges mértékben összehangolják a tengeri környezetre vonatkozó nemzeti készenléti tervezésüket a többi érintett tagállammal, hogy súlyos baleset esetén a lehető leghatékonyabban tudjanak reagálni.

(4) Amennyiben valamely súlyos baleset kihatással van egy olyan tagállamra, amelynek joghatósága alá tartozó területen nem folytatnak tengeri olaj- és gázipari tevékenységet, e tagállam:

a) a (3) bekezdésben említett nemzeti készenléti tervezéssel összhangban megtesz minden megfelelő intézkedést;

b) gondoskodik arról, hogy a 26. cikk szerinti kivizsgálást végző tagállam – kérésére – megkapja mindazokat az információkat, amelyek a súlyos baleset teljes körű kivizsgálása szempontjából lényegesek lehetnek, illetve hozzáférjen azokhoz, amennyiben ezek az információk a birtokában vannak, és a joghatósága alatt rendelkezésre állnak.

33. cikk

A tengeri olaj- és gázipari tevékenységek biztonságára vonatkozó, nemzetközi szintű összehangolt megközelítés

(1) A Bizottság a tagállamokkal szoros együttműködésben és a vonatkozó nemzetközi megállapodások sérelme nélkül előmozdítja az együttműködést azon harmadik országokkal, amelyek ugyanazokban a tengeri régiókban folytatnak tengeri olaj- és gázipari tevékenységeket, mint a tagállamok.

(2) A Bizottság segíti az információcsere-t a tengeri olaj- és gázipari tevékenységet folytató tagállamok és a hasonló tevékenységet folytató szomszédos harmadik országok között, a megelőző intézkedések és regionális veszélyhelyzet-reagálási tervek előmozdítása érdekében.

(3) A Bizottság a megfelelő globális és regionális fórumokon szigorú biztonsági előírások bevezetését szorgalmazza a nemzetközi szintű tengeri olaj- és gázipari tevékenységek terén, ideértve a sarkvidéki vizeken folytatott tevékenységet is.

IX. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

34. cikk

Szankciók

A tagállamok megállapítják az ezen irányelv alapján elfogadott nemzeti rendelkezések megszegése esetén alkalmazandó szankciókra vonatkozó szabályokat, és minden szükséges intézkedést meghoznak azok végrehajtásának biztosítására. Az előírt szankcióknak hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük. A tagállamok ezekről a rendelkezésekről 2015. július 19-ig, az ezeket érintő későbbi módosításokról pedig késedelem nélkül tájékoztatják a Bizottságot.

35. cikk

A Bizottság felhatalmazása

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 36. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az I., a II., a VI. és a VII. melléklet módosítása érdekében, hogy a technikai fejlődés következtében esetlegesen szükségessé váló újabb információkkal kiegészítse azokat. Az ilyen kiigazítások nem eredményezhetnek lényegi változásokat az ezen irányelvben meghatározott kötelezettségekre nézve.

36. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás gyakorlásának feltételeit e cikk határozza meg.

(2) A Bizottságnak a 35. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó felhatalmazása öt éves időtartamra szól, 2013. július 18-tól kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az öt éves időtartam vége előtt jelentést készít a felhatalmazásról. Amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb négy hónappal az egyes időtartamok vége előtt, akkor a felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 35. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban megjelölt felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való közzétételét követő napon vagy a határozatban megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti az Európai Parlamentet és a Tanácsot e jogi aktus elfogadásáról.

(5) A 35. cikk értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács

arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

37. cikk

Bizottsági eljárás

(1) A Bizottság munkáját egy bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet szerinti bizottságnak minősül.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozás esetén a 182/2011/EU rendelet 4. cikkét kell alkalmazni.

38. cikk

A 2004/35/EK irányelv módosítása

(1) A 2004/35/EK irányelv 2. cikke (1) bekezdésének b) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„b) vizekben okozott károk, vagyis minden olyan kár, amely jelentősen kedvezőtlen hatást gyakorol:

i. az érintett vizek ökológiai, kémiai, vagy mennyiségi állapotára, vagy ökológiai potenciáljára a 2000/60/EK irányelvben meghatározottak szerint, kivéve azokat a kedvezőtlen hatásokat, amelyek esetében az említett irányelv 4. cikkének (7) bekezdése alkalmazandó; vagy

ii. a 2008/56/EK irányelv szerinti, érintett tengervizek környezeti állapotára, amennyiben a tengeri környezeti környezeti állapotának bizonyos aspektusaira a 2000/60/EK irányelv nem terjed ki;”.

(2) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek ahhoz szükségesek, hogy az (1) bekezdésnek 2015. július 19-ig megfeleljenek. E rendelkezésekről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

39. cikk

Jelentések az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak

(1) A Bizottság 2014. december 31-ig jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a pénzügyi biztosítékok rendelkezésre állásáról és a kártérítési igények kezeléséről, amely jelentéssel együtt szükség esetén javaslatokat is benyújthat.

(2) A Bizottság 2015. július 19-ig jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amelyben értékeli, hogy mennyire volt eredményes az Unióban a tengeri olaj- és gázipari tevékenységek által okozott károkra vonatkozó felelősségi szabályok alkalmazása. A jelentésben értékelnie kell azt is, hogy indokolt-e a felelősségre vonatkozó rendelkezések kiterjesztése. A jelentéshez szükség szerint javaslatokat kell mellékelni.

(3) A Bizottság megvizsgálja, hogy indokolt-e a súlyos balesetkez vezető bizonyos cselekményeket a környezet büntetőjog általi védelméről szóló, 2008. november 19-i 2008/99/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ hatálya alá vonni. A Bizottság 2014. december 31-ig jelentést nyújt be az Európai Parlament és a Tanács részére vizsgálatának eredményéről, és – feltételezve a tagállamok által rendelkezésre bocsátott megfelelő információk meglétét – szükség esetén jogalkotási javaslatokat is benyújt.

40. cikk

Jelentés és felülvizsgálat

(1) A Bizottság az illetékes hatóságok erőfeszítéseinek és tapasztalatainak megfelelő figyelembevételével 2019. július 19-ig értékeli az ezen irányelv végrehajtásával kapcsolatos tapasztalatokat.

(2) A Bizottság jelentést nyújt be az értékelés eredményeiről az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. A jelentésnek az irányelv módosítására irányuló esetleges javaslatokat is tartalmaznia kell.

41. cikk

Átültetés

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek 2015. július 19-ig megfeleljenek.

E rendelkezésekről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket az intézkedéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a főbb intézkedéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

(3) Az (1) bekezdés első albekezdésétől eltérve és tekintettel az (5) bekezdésre, a tengeri felségvizekkel rendelkező azon tagállamoknak, amelyek joghatósága alá tartozó területen nem folytatnak tengeri olaj- és gázipari tevékenységeket, és amelyek nem is tervezik ilyen tevékenységek engedélyezését, erről tájékoztatniuk kell a Bizottságot, és csak azokat az intézkedéseket kötelesek 2015. július 19-ig hatályba léptetni, amelyek szükségesek ahhoz, hogy a 20., a 32. és a 34. cikknek megfeleljenek.

E tagállamok mindaddig nem engedélyezhetnek ilyen tevékenységeket, amíg ezen irányelv fennmaradó rendelkezéseit nemzeti jogukba át nem ültették, azokat végre nem hajtották, és a Bizottságot minderről nem tájékoztatták.

(4) Az (1) bekezdés első albekezdésétől eltérve és tekintettel az (5) bekezdésre, a tengerparttal nem rendelkező tagállamok csak azon intézkedéseket kötelesek hatályba léptetni 2015. július 19-ig, amelyek a 20. cikknek való megfeleléshez szükségesek.

(5) Amennyiben 2013. július 18-án a (3) vagy a (4) bekezdés hatálya alá tartozó valamely tagállamban nincs olyan bejegyzett vállalat, amely a 20. cikk szerinti tevékenységet folytat, az adott tagállam a 20. cikknek való megfeleléshez szükséges intézkedéseket azon időponttól számított 12 hónap múlva köteles hatályba léptetni, hogy egy ilyen vállalatot abban a tagállamban bejegyeztek, vagy 2015. július 19-től attól függően, hogy melyik a későbbi időpont.

42. cikk

Átmeneti rendelkezések

(1) A tulajdonosok, a tervezett termelő létesítmények üzemeltetői és az üzemeltetők tervezett, illetve tényleges kútüzemeltetése tekintetében a tagállamok a 41. cikk alapján elfogadott törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket 2016. július 19-től alkalmazzák.

(2) A meglévő létesítmények tekintetében a tagállamok a 41. cikk alapján elfogadott törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket a kockázatértékelési dokumentáció rendszeres felülvizsgálatára beütemezett időponttól kezdődően és legkésőbb 2018. július 19-től alkalmazzák.

43. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

44. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Strasbourgban, 2013. június 12-én.

az Európai Parlament részéről

az elnök

M. SCHULZ

a Tanács részéről

az elnök

L. CREIGHTON

⁽¹⁾ HL L 328., 2008.12.6., 28. o.

I. MELLÉKLET

Az illetékes hatóságnak a 11. cikk alapján benyújtott dokumentumokban feltüntetendő információk**1. A TERMELŐ LÉTESÍTMÉNY LÉTESÍTMÉNYTERVÉRŐL VAGY ÁTTELEPÍTÉSÉRŐL SZÓLÓ ÉRTESÍTÉSBE BENYÚJTANDÓ INFORMÁCIÓK**

A 11. cikk (1) bekezdése c) és j) pontjának megfelelően benyújtandó létesítménytervnek és áttelepítésről szóló értesítésnek legalább az alábbi információkat kell tartalmazniuk:

1. a létesítmény üzemeltetőjének neve és címe;
2. a termelési tevékenységek és rendszerek tervezési folyamatának ismertetése a kezdeti elképzeléstől a benyújtott tervekig vagy egy meglévő létesítmény kiválasztásáig, az alkalmazott szabványok, valamint a folyamat során felmerült tervkoncepciók;
3. a kiválasztott tervkoncepció ismertetése az adott létesítményt vagy helyszínt érintő súlyos veszélyek forgatókönyveinek viszonylatában, valamint az elsődleges kockázatkezelési módok jellemzése;
4. annak igazolása, hogy a tervkoncepció hozzájárul a súlyos veszélyek kockázatainak elfogadható szintre csökkentéséhez;
5. a létesítmény és a tervezett helyszínre jellemző feltételek ismertetése;
6. a tevékenységek biztonságát korlátozó környezeti, meteorológiai, valamint a tengerfenék állapotával kapcsolatos tényezők, továbbá a tengerfenéki és tengeri veszélyforrások (például csővezetékek és a szomszédos létesítmények horgonyzóhelyei) kockázatainak beazonosítására szolgáló intézkedések leírása;
7. a súlyos balesetek kockázatát magukban hordozó, végezni kívánt tevékenységek típusainak ismertetése;
8. a súlyos veszélyek kockázatának kezelésére szolgáló tervezett intézkedések folyamatos hatékonyságát biztosító biztonság- és környezetirányítási rendszer általános ismertetése;
9. a független hitelesítési rendszerek ismertetése, valamint a biztonsági és környezetvédelmi szempontból kritikus elemeket és azok teljesítménykövetelményét tartalmazó kezdeti lista;
10. amennyiben egy meglévő létesítményt új helyszínre kívánják áthelyezni eltérő termelési tevékenység ellátása céljából, annak igazolása, hogy a létesítmény alkalmas a javasolt termelési tevékenység ellátására;
11. amennyiben nem termelő létesítményt termelő létesítménnyé kívánják átalakítani, az azt alátámasztó indokolás, hogy a létesítmény alkalmas az átalakításra.

2. A TERMELŐ LÉTESÍTMÉNYEK ÜZEMELTETÉSÉVEL KAPCSOLATOS, SÚLYOS VESZÉLYEKRŐL SZÓLÓ JELENTÉSBE BENYÚJTANDÓ INFORMÁCIÓK

A termelő létesítményekkel kapcsolatos súlyos veszélyekről szóló, a 12. cikknek megfelelően készítendő és a 11. cikk (1) bekezdésének e) pontja alapján benyújtandó jelentésnek legalább az alábbi információkat kell tartalmaznia:

1. a létesítménytervről szóló értesítésre adott hatósági visszajelzés figyelembevételének ismertetése;
2. a létesítmény üzemeltetőjének neve és címe;
3. összefoglaló a súlyos veszélyekről szóló jelentés elkészítésében való munkavállalói részvételről;
4. a létesítmény leírása, megnevezve más létesítményekkel vagy kapcsolódó infrastruktúrával – ezen belül kutakkal – fennálló minden összeköttetést;
5. annak igazolása, hogy az összes súlyos veszélyt beazonosították, előfordulásuk valószínűségét és lehetséges következményeiket felmérték – ezen belül a tevékenységek biztonságát korlátozó környezeti, meteorológiai, valamint a tengerfenék állapotával kapcsolatos tényezőket –, és hogy a kezelésükre szolgáló intézkedések – ezen belül a biztonsági és környezetvédelmi szempontból kritikus kapcsolódó elemek – megfelelőek a súlyos balesetek kockázatának elfogadható szintre való csökkentésére; ennek az igazolásnak tartalmaznia kell egy, az olajszennyezés-elhárítási hatékonyságról készített értékelést;

6. a súlyos veszélyek előfordulásának lehetőségét magukban hordozó tevékenységek típusainak leírása, azt is megadva, hogy egyszerre legfeljebb hány személy tartózkodhat a létesítmény területén;
 7. a kútellenőrzést, a folyamatbiztonságot, a veszélyes anyagok zárt rendszerben tartását, a tüzek és robbanások megelőzését, a munkavállalók veszélyes anyagokkal szembeni védelmét, valamint a környezetnek az esetlegesen fellépő súlyos balesetekkel szembeni védelmét biztosító felszerelések és szabályozás leírása;
 8. a létesítményen dolgozóknak a súlyos veszélyektől való védelmét, valamint biztonságos menekülését, evakuálását és kimentését biztosító intézkedések, továbbá a teljes személyzet evakuálása esetén a létesítmény és a környezet károsodását megakadályozó ellenőrző rendszerek működésének fenntartását szolgáló intézkedések leírása;
 9. a létesítmény felépítésekor és üzembe állításakor alkalmazott kódok, szabványok és útmutatók;
 10. az üzemeltető által alkalmazott biztonság- és környezetirányítási rendszere vonatkozó, a termelő létesítmény szempontjából releváns információk;
 11. a belső veszélyhelyzet-reagálási terv vagy annak megfelelő ismertetése;
 12. a független hitelesítési rendszer leírása;
 13. bármely egyéb releváns információ, például arról, ha két vagy több létesítmény olyan módon működik egymással összekapcsoltan, hogy az befolyásolja a súlyos veszélyek előfordulásának lehetőségét valamelyik vagy az összes létesítmény esetében;
 14. a 92/91/EKG irányelvben a súlyos balesetek megelőzésére vonatkozóan meghatározott követelmények alapján gyűjtött, az ezen irányelv szerinti egyéb követelmények tekintetében releváns információk;
 15. a létesítményről végzendő tevékenységeket illetően, az ezen irányelv szerinti egyéb követelmények szempontjából releváns, a 2011/92/EU irányelv szerint szerzett minden olyan információ, amely a környezet jelentős vagy súlyos károsodását előidéző súlyos balesetek megelőzésével kapcsolatos;
 16. a súlyos baleset következtében a szennyező anyagoknak a tárolók meghibásodásából eredő kijutása okozta beazonosított potenciális környezeti hatások értékelése és az e hatások megelőzésére, csökkentésére vagy ellen-súlyozására előírt mőszaki és egyéb intézkedések ismertetése, a nyomon követést is beleértve.
3. A NEM TERMELŐ LÉTESÍTMÉNYEKSEL KAPCSOLATOS, SÚLYOS VESZÉLYEKRL SZLÓ JELENTÉSBEN BENYÚJTANDÓ INFORMÁCIÓK

A nem termelő létesítményekkel kapcsolatos, súlyos veszélyekrl szóló, a 13. cikknek megfelelően készítendő és 11. cikk (1) bekezdésének e) pontja alapján benyújtandó jelentéseknek legalább az alábbi információkat kell tartalmazniuk:

1. a tulajdonos neve és címe;
2. összefoglaló a súlyos veszélyekrl szóló jelentés elkészítésében való munkavállalói részvételrl;
3. a létesítmény bemutatása, illetve – mobil létesítmény esetében – a létesítménynek a különböző helyszínek közötti közlekedését biztosító eszközöknek és a létesítmény pozíciómegtartási rendszerének leírása;
4. a súlyos veszélyek előfordulásának lehetőségét magában hordozó összes olyan tevékenység típusának leírása, amelynek elvégzésére a létesítmény képes, és a létesítmény területén egy időben tartózkodó személyek maximális létszáma;
5. annak igazolása, hogy az összes súlyos veszély beazonosításra került, felmérték előfordulásuk valószínűségét és lehetséges következményeiket – ezen belül a tevékenységek biztonságát korlátozó környezeti, meteorológiai, valamint a tengerfenék állapotával kapcsolatos tényezőket –, és hogy a kezelésükre szolgáló intézkedések – ezen belül a biztonsági és környezeti szempontból kritikus, kapcsolódó elemek – megfelelőek a súlyos balesetek kockázatának elfogadható szintre való csökkentésére; ennek az igazolásnak tartalmaznia kell egy, az olajszeny-nyezés-elhárítási hatékonyságról készített értékelést;
6. a kútellenőrzést, a folyamatbiztonságot, a veszélyes anyagok zárt rendszerben tartását, a tüzek és a robbanások megelőzését, a munkavállalók veszélyes anyagokkal szembeni védelmét, valamint a környezetnek az esetlegesen fellépő súlyos balesetekkel szembeni védelmét biztosító létesítményelemek és szabályozás leírása;
7. a létesítményen dolgozóknak a súlyos veszélyektől való védelmét, valamint biztonságos menekülését, evakuálását és kimentését biztosító intézkedések, továbbá a teljes személyzet evakuálása esetén a létesítmény és a környezet károsodását megakadályozó ellenőrző rendszerek működésének fenntartását szolgáló intézkedések leírása;

8. a létesítmény felépítésekor és üzembe állításakor alkalmazott kódok, szabványok és útmutatók;
9. annak igazolása, hogy minden olyan tevékenységgel kapcsolatban, amelyet a létesítmény képes végrehajtani, az összes súlyos veszélyt beazonosították, továbbá a súlyos balesetek kockázata elfogadható szintre csökkent;
10. a tevékenységek biztonságát korlátozó környezeti, meteorológiai, valamint a tengerfenék állapotával kapcsolatos tényezők, továbbá a tengerfenéki és tengeri veszélyforrások (például csővezetékek és a szomszédos létesítmények horgonyzóhelyei) kockázatainak beazonosítására szolgáló intézkedések részletes leírása;
11. a biztonság- és környezetirányítási rendszerre vonatkozó, a nem termelő létesítmény szempontjából releváns információk;
12. a belső veszélyhelyzet-reagálási terv vagy annak megfelelő ismertetése;
13. a független hitelesítési rendszer leírása;
14. bármely egyéb releváns információ, például arról, ha két vagy több létesítmény olyan módon működik egymással összekapcsolva, hogy az befolyásolja a súlyos veszélyek előfordulásának lehetőségét valamelyik vagy az összes létesítmény esetében;
15. a létesítményről végzendő tevékenységeket illetően, az ezen irányelv szerinti egyéb követelmények szempontjából releváns, a 2011/92/EU irányelv szerint szerzett minden olyan információ, amely a környezet jelentős vagy súlyos károsodását előidéző súlyos balesetek megelőzésével kapcsolatos;
16. a súlyos baleset következtében a szennyező anyagoknak a tárolók meghibásodásából eredő kijutása okozta beazonosított potenciális környezeti hatások értékelése és az e hatások megelőzésére, csökkentésére vagy megszüntetésére előirányzott műszaki és egyéb intézkedések ismertetése, a nyomon követést is beleértve.

4. A KÚT ÜZEMELTETÉSÉRŐL SZÓLÓ ÉRTESÍTÉSBEN BENYÚJTANDÓ INFORMÁCIÓK

A kút üzemeltetésével kapcsolatban a 15. cikknek megfelelően készítendő és a 11. cikk (1) bekezdésnek h) pontja alapján benyújtandó értesítésnek legalább az alábbi információkat kell tartalmaznia:

1. a kút üzemeltetőjének neve és címe;
2. a használni kívánt létesítmény elnevezése, valamint a tulajdonos vagy termelő létesítmény esetén a fúrást végző vállalkozó neve és címe;
3. a kút azonosításához szükséges adatok, feltüntetve a létesítményekkel és a kapcsolódó infrastruktúrákkal fennálló minden kapcsolatot;
4. a kút fúrási munkatervére vonatkozó információk, ezen belül az üzemeltetés időszakájának megadása, a kútellenőrző rendszer védőelemeire vonatkozó részletes adatok és azok hitelesítése (berendezések, fúróiszap és -cement stb.), a furat lefutását ellenőrző ferdeségmérésnek, valamint a kockázatkezeléshez igazodó biztonságos üzemeltetés korlátainak az ismertetése;
5. meglévő kút esetében az előtörténettel és az állapottal kapcsolatos információk;
6. a létesítménnyel kapcsolatos súlyos veszélyekről szóló aktuális jelentésében nem ismertetett, üzembe állítandó biztonsági felszerelések részletes ismertetése;
7. az alábbiak leírását tartalmazó kockázatértékelés:
 - a) a kút üzemeltetésével összefüggő sajátos veszélyek, ezen belül a tevékenységek biztonságát korlátozó környezeti, meteorológiai, valamint a tengerfenék állapotával kapcsolatos tényezők;
 - b) veszélyforrások a felszín alatti közegben;
 - c) a súlyos veszélyhelyzetek egyidejű előfordulásának lehetőségét magukban hordozó felszíni vagy tenger alatti tevékenységek;
 - d) megfelelő ellenőrző intézkedések;

8. a kútkiképzésre vonatkozó részletes adatok leírása a tevékenységek beszüntetését (azaz a kút termelésből való végleges vagy ideiglenes kivonását) követően, és hogy jövőbeli használat céljából termeléshez való felszereléssel látták-e el a kutat;
9. a kút üzemeltetéséről szóló, korábban benyújtott értesítés módosítása esetén az értesítés teljes körű naprakészé tételéhez szükséges elegendő adat;
10. amennyiben a kutat nem termelő létesítmény keretében építik ki, módosítják vagy tartják fenn, az alábbi kiegészítő információk:
 - a) a tevékenységek biztonságát korlátozó környezeti, meteorológiai, valamint a tengerfenék állapotával kapcsolatos tényezők, továbbá a tengerfenéki és tengeri veszélyforrások (például csővezetékek és a szomszédos létesítmények horgonyzóhelyei) kockázatainak beazonosítására szolgáló intézkedések részletes leírása;
 - b) a létesítmény belső veszélyhelyzet-reagálási tervében figyelembe vett környezeti feltételek leírása;
 - c) a veszélyhelyzet-reagálási rendelkezések leírása a súlyos veszélyekről szóló jelentésben nem említett környezeti balesetek esetére is kitérve; valamint
 - d) annak az ismertetése, hogy a kút üzemeltetője, illetve tulajdonosa által alkalmazott irányítási rendszereket miképpen kell összehangolni ahhoz, hogy a súlyos veszélyek mindenkor hatékony ellenőrzése biztosított legyen;
11. a független kútvizsgálat eredményeiről készített jelentés, amely tartalmazza a független hitelesítő által végzett független kútvizsgálat eredményeiről szóló jelentés mérlegelését követően tett kútüzemeltetői nyilatkozatot is arról, hogy a kút kiviteli tervével kapcsolatos kockázatkezelés és a kútellenőrző rendszer védőelemei minden előre látható feltétel mellett és körülmény esetén megfelelőek;
12. a 92/91/EGK irányelvben a súlyos balesetek megelőzésére vonatkozóan meghatározott követelmények alapján gyűjtött, ezen irányelv tekintetében releváns információk;
13. a kút üzemeltetését illetően, az ezen irányelv alapján fennálló egyéb követelmények tekintetében releváns, a 2011/92/EU irányelv szerint gyűjtött minden olyan információ, amely a környezet jelentős vagy komoly károsodását előidéző súlyos balesetek megelőzésével kapcsolatos.

5. A HITELESÍTÉSI RENDSZERREL KAPCSOLATBAN BENYÚJTANDÓ INFORMÁCIÓK

A 17. cikk (1) bekezdése alapján kialakítandó független hitelesítési rendszerekkel kapcsolatban a 11. cikk (1) bekezdésének d) pontja alapján benyújtandó leírásoknak tartalmazniuk kell az alábbiakat:

- a) a független hitelesítő jelentésének mérlegelését követően az üzemeltető, illetve a tulajdonos nyilatkozata arról, hogy a súlyos veszélyekről szóló jelentésben meghatározott, biztonsági szempontból kritikus elemeknek és azok karbantartási rendszerének az adatai megfelelőek vagy megfelelőek lesznek;
- b) a hitelesítési rendszernek, és azon belül a független hitelesítők kiválasztási eljárásának, valamint azon hitelesítési módszernek az ismertetése, amellyel meg lehet bizonyosodni a rendszer biztonsági és környezetvédelmi szempontból kritikus elemeinek, illetve bármely meghatározott üzemének a folyamatos karbantartottságáról és jó állapotáról;
- c) a b) pontban említett hitelesítési módszer ismertetése, amelyben szerepelnie kell azon elvek részletezésének, amelyeket a rendszer keretében szükséges feladatok ellátására, valamint a rendszernek a létesítmény teljes életciklusa során való folyamatos felülvizsgálatára kell alkalmazni, beleértve a következőket:
 - i. biztonsági és környezetvédelmi szempontból kritikus elemek független és arra hatáskörrel rendelkező hitelesítők általi vizsgálata és tesztelése;
 - ii. terv, szabvány, tanúsítvány vagy a biztonsági és környezetvédelmi szempontból kritikus elemek megfelelőségét igazoló egyéb rendszer hitelesítése;
 - iii. a folyamatban lévő munka vizsgálata;
 - iv. a követelményeknek való meg nem felelés jelentése;
 - v. az üzemeltető vagy tulajdonos által végrehajtott korrekciós intézkedések.

6. LÉTESÍTMÉNYEKSEL KAPCSOLATOS LÉNYEGES VÁLTOZTATÁS, ÍGY PÉLDÁUL RÖGZÍTETT LÉTESÍTMÉNYEK ELTÁVOLÍTÁSA ESETÉN BENYÚJTANDÓ INFORMÁCIÓK

Amennyiben valamely létesítménnyel kapcsolatban a 12. cikk (5) bekezdésében és a 13. cikk (4) bekezdésében említett lényeges változtatások végrehajtására van szükség, a 11. cikk (1) bekezdésének f) pontja alapján benyújtandó, a súlyos veszélyekről szóló, a lényeges változtatásokat magában foglaló, módosított jelentésnek legalább az alábbiakat kell tartalmaznia:

1. az üzemeltetőnek, illetve tulajdonosnak a neve és címe;
2. összefoglaló a súlyos veszélyekről szóló felülvizsgált jelentés elkészítésében való munkavállalói részvételről;
3. elegendő adat a létesítményre vonatkozó, súlyos veszélyekről szóló korábbi jelentés és a hozzá kapcsolódó belső veszélyhelyzet-reagálási terv teljes körű naprakészé tételéhez, valamint annak igazolásához, hogy a súlyos veszélyek kockázata elfogadható szintre csökkent;
4. rögzített termelő létesítmény használaton kívül helyezése esetén:
 - a) az összes veszélyes anyag elkülönítésének módja, valamint – ha a létesítményhez kutak kapcsolódnak – a kutaknak a létesítménytől és a környezettől való végleges elszigetelésének módja;
 - b) a létesítmény leszereléséhez kapcsolódó, a munkavállalókat és a környezetet érintő súlyos veszélyek kockázatainak, a teljes érintett lakosságnak és a kockázatkezelési intézkedéseknek az ismertetése;
 - c) a személyzet biztonságos evakuálását és kimentését biztosító, valamint súlyos környezeti baleset megelőzésére szolgáló ellenőrzési rendszerek folyamatos működését célzó veszélyhelyzet-reagálási intézkedések.

7. AZ EGYÜTTES ÜZEMELTETÉSRŐL SZÓLÓ ÉRTESETÉSBEN FELTÜNTETENDŐ INFORMÁCIÓK

A 16. cikknek megfelelően készített és a 11. cikk (1) bekezdésének i) pontja alapján benyújtandó együttes üzemeltetésről szóló értesítésnek legalább az alábbi információkat kell tartalmaznia:

1. az értesítést benyújtó üzemeltető neve és címe;
2. amennyiben más üzemeltetők és tulajdonosok is részt vesznek az együttes üzemeltetésben, nevük és címük, beleértve annak megerősítését, hogy egyetértenek az értesítés tartalmával;
3. a dokumentum valamennyi részes fele által engedélyezett áthidaló dokumentum formájában annak ismertetése, hogy az együttes üzemeltetésben érintett létesítmények irányítási rendszereit hogyan hangolják össze annak érdekében, hogy a súlyos balesetekből eredő kockázatokat elfogadható szintre csökkentsék;
4. az együttes üzemeltetéssel összefüggésben használt minden olyan felszerelés leírása, amely nem szerepel az együttes üzemeltetésben érintett valamelyik létesítménnyel kapcsolatos, súlyos veszélyekről szóló aktuális jelentésben;
5. az együttes üzemeltetésben részt vevő valamennyi üzemeltető és tulajdonos által elvégzett kockázatértékelés összefoglalása, amelynek a következőket kell tartalmaznia:
 - a) az együttes üzemeltetés során végrehajtott azon tevékenységek ismertetése, amelyek valamely létesítményen belül vagy azzal kapcsolatban súlyos balesetek előfordulásának kockázatával járó veszélyeket hordozhatnak magukban;
 - b) a kockázatértékelés nyomán bevezetett kockázatkezelési intézkedések ismertetése;
6. az együttes üzemeltetés és a munkaprogram ismertetése.

8. A SÚLYOS BALESETEK MEGELŐZÉSÉRE VONATKOZÓ VÁLLALATI STRATÉGIÁVAL KAPCSOLATBAN BENYÚJTANDÓ INFORMÁCIÓK

A 19. cikk (1) bekezdésének megfelelően készített és a 11. cikk (1) bekezdése a) pontja alapján benyújtandó, a súlyos balesetek megelőzésére vonatkozó vállalati stratégiának – nem kizárólagos jelleggel – a következőket kell tartalmaznia:

1. a vállalat vezetőtestülete szintjén annak folyamatos jelleggel történő biztosítására vonatkozó felelősség, hogy a súlyos balesetek megelőzésére vonatkozó vállalati stratégia megfelelő legyen, azt végrehajtsák és a célnak megfelelően működjön;
2. erős biztonsági kultúra kiépítését és fenntartását célzó intézkedések, amelyek nagy valószínűséggel biztosítják a folyamatos és biztonságos üzemeltetést;

3. a folyamatauditálás mélysége és gyakorisága;
 4. a kívánatos magatartásformák jutalmazását és elismerését célzó intézkedések;
 5. a vállalat képességeinek és céljainak értékelése;
 6. a biztonságra és a környezetvédelemre vonatkozó normák mint vállalati alapértékek fenntartását célzó intézkedések;
 7. hivatalos irányítási és ellenőrzési rendszerek a vállalat vezetőtestülete és felső vezetése tagjainak részvételével;
 8. a kompetencia megközelítése a vállalat minden szintjén;
 9. a vállalkozás által az Unió területén kívül folytatott tengeri olaj- és gázipari tevékenységekre milyen mértékben vonatkoznak az 1–8. pontban szereplő információk.
9. A BIZTONSÁG- ÉS KÖRNYEZETIRÁNYÍTÁSI RENDSZERREL KAPCSOLATBAN BENYÚJTANDÓ INFORMÁCIÓK
- A 19. cikk (3) bekezdésének megfelelően készített és a 11. cikk (1) bekezdésének b) pontja alapján benyújtandó biztonság- és környezetirányítási rendszernek – nem kizárólagos jelleggel – a következőket kell tartalmaznia:
1. szervezeti felépítés, a személyzet tagjainak szerepe és feladatköre;
 2. a súlyos veszélyeknek, valamint azok előfordulási valószínűségének és lehetséges következményeinek a beazonosítása és értékelése;
 3. a környezeti hatás beépítése a súlyos veszélyekről szóló jelentésben szereplő, súlyos balesetekre vonatkozó kockázatértékelésekbe;
 4. a szokványos üzemelés során jelentkező súlyos veszélyek kezelésére szolgáló rendszerek;
 5. a változások kezelése;
 6. veszélyhelyzeti tervezés és reagálás;
 7. a környezetkárosodás korlátozása;
 8. a teljesítmény nyomon követése;
 9. ellenőrzési és felülvizsgálati intézkedések; valamint
 10. a háromoldalú egyeztetéseken való részvételre, valamint az ezek alapján születő tevékenységek végrehajtásának módjára vonatkozó hatályos intézkedések.
10. A BELSŐ VESZÉLYHELYZET-REAGÁLÁSI TERVBEN FELTÜNTETENDŐ INFORMÁCIÓK
- A 14. cikknek megfelelően készített és a 11. cikk (1) bekezdésének g) pontja alapján benyújtandó belső veszélyhelyzet-reagálási terveknek – nem kizárólagos jelleggel – az alábbiakat kell tartalmazniuk:
1. a veszélyhelyzeti eljárások kezdeményezésére jogosult személyek, valamint a belső veszélyhelyzeti reagálást irányító személy neve és tisztsége;
 2. a külső veszélyhelyzet-reagálási tervért felelős hatósággal vagy hatóságokkal való kapcsolattartásért felelős személy neve vagy tisztsége;
 3. a tervet csatolmányként tartalmazó, a súlyos veszélyekről szóló jelentésben szereplő összes olyan előre látható körülmény vagy esemény ismertetése, amely súlyos balesetkez vezethet;
 4. azon körülmények vagy események kezelése, amelyek súlyos baleseteket okozhatnak, valamint hatásaik korlátozása érdekében meghozandó intézkedések ismertetése;
 5. a rendelkezésre álló – ezen belül az esetleges szivárgások elfojtását szolgáló – felszerelések és források ismertetése;

6. a létesítmény területén tartózkodó személyeket és a környezetet érintő kockázatok korlátozására irányuló intézkedések, beleértve a figyelmeztetések módját és a figyelmeztetett személyektől elvárt magatartást;
 7. együttes üzemeltetés esetén az érintett létesítmények között a menekülésre, az evakuálásra és a mentésre vonatkozó intézkedések koordinálását szolgáló intézkedések, amelyek súlyos baleset bekövetkezésekor jó túlélési esélyeket biztosítanak a létesítmények területén tartózkodó személyeknek;
 8. az olajszennyezés-elhárítási hatékonyságra vonatkozó becslés. Az ilyen elhárítás elemzéséhez egyebek közt az alábbi környezeti feltételeket kell figyelembe venni:
 - i. időjárás, ezen belül szél, látási viszonyok, csapadék és hőmérséklet;
 - ii. a tenger állapota, ár–apály viszonyok és áramlások;
 - iii. jég és törmelék jelenléte;
 - iv. a napsütéses órák száma, valamint
 - v. egyéb ismert környezeti feltételek, amelyek befolyásolhatják az elhárításra szolgáló felszerelés hatékonyságát vagy az elhárítási erőfeszítések általános eredményességét;
 9. a külső veszélyhelyzet-reagálási terv aktiválásáért felelős hatóságnak vagy hatóságoknak a súlyos balesetre való korai figyelmeztetésére vonatkozó intézkedések, azon tájékoztatás jellege, amelyet az első figyelmeztetésnek tartalmaznia kell, valamint a további információk ismertté válásakor nyújtandó részletesebb tájékoztatás szabályai;
 10. a személyzet számára a várhatóan elvégzendő feladatoknak megfelelő képzést biztosító intézkedések, és – adott esetben – ennek összehangolása a külső veszélyhelyzeti reagálásért felelős szolgálatokkal;
 11. a belső és a külső veszélyhelyzeti reagálást összehangoló intézkedések;
 12. a diszpergáló szerként használt vegyi anyagok előzetes értékelésének igazolása, amely értékelést a közegészségügyi következmények és a további környezeti károk minimalizálása érdekében végeztek el.
-

II. MELLÉKLET

A 15. cikk (4) bekezdése alapján benyújtandó kútüzemeltetési jelentések

A 15. cikk (4) bekezdése alapján benyújtandó jelentésnek legalább az alábbiakat kell tartalmaznia:

1. a kút üzemeltetőjének neve és címe;
 2. a létesítmény elnevezése, valamint az üzemeltető vagy tulajdonos neve és címe;
 3. a kút azonosításához szükséges adatok, feltüntetve a létesítményekkel vagy kapcsolódó infrastruktúrával fennálló minden összeköttetést;
 4. összefoglaló a tevékenység megkezdése vagy az előző jelentés óta végzett tevékenységekről;
 5. a következők átmérője, valamint valós vertikális és mért mélysége:
 - a) minden furat; valamint
 - b) minden telepített béléscső;
 6. a fúróiszap sűrűsége a jelentés készítésekor; valamint
 7. meglévő kút üzemeltetése esetén a kút aktuális működési állapota.
-

III. MELLÉKLET

Az illetékes hatóságnak a 8., illetve a 9. cikk szerinti kijelöléséhez és feladataihoz kapcsolódó rendelkezések

1. A TAGÁLLAMOKKAL KAPCSOLATOS RENDELKEZÉSEK

1. A 8. cikkben előírt feladatokat ellátó illetékes hatóság kijelölése céljából a tagállamok legalább a következőket vállalják:
 - a) az ezen irányelvben az illetékes hatóság számára kijelölt feladatok eredményes teljesítését lehetővé tevő szervezeti intézkedések megtétele, beleértve a biztonság és a környezetvédelem méltányos szabályozásához szükséges intézkedéseket is;
 - b) szakpolitikai nyilatkozat a felügyelet és a végrehajtás céljairól, valamint az illetékes hatóság arra vonatkozó kötelezettségeiről, hogy a tengeri olaj- és gázipari tevékenységek szabályozásában átláthatóságot, következeteséget, arányosságot és tárgyilagosságot biztosítson.
2. A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket az 1. pontban szereplő intézkedések életbe léptetése érdekében, többek között az alábbiak tekintetében:
 - a) az illetékes hatóságnál vagy hivatalos megállapodások révén harmadik feleknél, illetve mindkét módon rendelkezésre álló elegendő szaktudás finanszírozása annak érdekében, hogy az illetékes hatóság ellenőrizhesse és kivizsgálhassa a tevékenységeket, végrehajtási intézkedést hozzon és kezelje a súlyos veszélyekről szóló jelentéseket és az értesítéseket;
 - b) külső forrásokból biztosított szaktudás igénybevétele esetén elegendő írásbeli útmutatás elkészítésének a finanszírozása, továbbá a szemlélet következetességének fenntartását és annak biztosítását célzó felügyelet, hogy a jogszerűen kijelölt illetékes hatóság viselje az ezen irányelvből fakadó teljes körű felelősséget;
 - c) az alapvető képzés, a kommunikáció, a technológiákhoz való hozzáférés, az illetékes hatóság személyzetének a feladatai ellátásához szükséges utazási és tartózkodási költségeinek, valamint annak a finanszírozása, hogy könnyebbé váljon az illetékes hatóságok között a 27. cikk szerinti együttműködés;
 - d) adott esetben annak előírása, hogy az üzemeltetők, illetve a tulajdonosok megtérítsék az illetékes hatóságnak az ezen irányelvből fakadó feladatai ellátásával járó költségeket;
 - e) az illetékes hatóságnak az ezen irányelvből fakadó feladatai ellátásához szükséges kutatások finanszírozása és ösztönzése;
 - f) az illetékes hatóság által készített jelentések finanszírozása.

2. AZ ILLETÉKES HATÓSÁG FELADATAIVAL KAPCSOLATOS RENDELKEZÉSEK

1. Az illetékes hatóságnak a 9. cikk szerinti feladatai hatékony ellátása érdekében az alábbiakat kell elkészítenie:
 - a) írásos stratégia, amely ismerteti az illetékes hatóság feladatait, kiemelt cselekvési területeit (például a létesítmények kialakítása és üzemeltetése, az igazgatás integritása, valamint a veszélyhelyzeti felkészültség és a veszélyhelyzeti reagálás terén), illetve ezek megszervezésének módját;
 - b) működési eljárások, amelyek ismertetik, hogy az illetékes hatóság hogyan fogja ellenőrizni és betartatni az üzemeltetőknek, illetve a tulajdonosoknak az ezen irányelvből fakadó kötelezettségei végrehajtását, így például, hogy hogyan fogja kezelni, értékelni és jóváhagyni a súlyos veszélyekről szóló jelentéseket, hogyan fogja kezelni a kutak üzemeltetéséről szóló értesítéseket, valamint hogy hogyan kell meghatározni valamely létesítmény vagy tevékenység vonatkozásában a súlyos (akár környezetkárosító) veszélyek kockázatának kezelésére irányuló intézkedések ellenőrzésének gyakoriságát;
 - c) az illetékes hatóság feladatainak ellátására vonatkozó eljárások, a hatóság olyan egyéb feladatainak sérelme nélkül, mint például a szárazföldi olaj- és gázipari tevékenységekkel kapcsolatos feladatok, továbbá a 92/91/EGK irányelvben említett intézkedések;
 - d) amennyiben az illetékes hatóság egynél több szervből áll, az illetékes hatóság szervei együttes működésének szabályozásához szükséges mechanizmusokat rögzítő hivatalos megállapodás, amelyben többek között a következők szerepelnek: a felső vezetés által gyakorolt felügyelet, monitoring és felülvizsgálat, együttes tervezés és ellenőrzés, a súlyos veszélyekről szóló jelentések kezelésével kapcsolatos feladatok megosztása, közös tényfeltárás, belső kommunikáció és együttesen, külső csatornákon keresztül közzeendő jelentések.

2. A súlyos veszélyekről szóló jelentések értékelésének részletes eljárásait illetően elő kell írni, hogy az üzemeltető, illetve a tulajdonos megadja az ezen irányelv alapján előírt minden tényszerű információt és egyéb adatot. Az illetékes hatóságnak legalább arról kell gondoskodnia, hogy az alábbiakkal kapcsolatos információk benyújtásra kerüljenek, és hogy az ezekkel kapcsolatos követelményeket egyértelműen meghatározzák az üzemeltetőknek és a tulajdonosoknak szánt iránymutatásban:
- környezeti balesetet is magában foglaló, súlyos baleset előfordulásának lehetőségét magában hordozó valamennyi előrelátható veszély, a kockázatok értékelése és a kockázatok mérséklésére irányuló intézkedések meghatározása, ideértve a veszélyhelyzeti reagálásra vonatkozó intézkedéseket is;
 - a biztonság- és környezetirányítási rendszer megfelelő ismertetése az ezen irányelvnek való megfelelés igazolására;
 - megfelelő intézkedések megjelölése független hitelesítés és az üzemeltető vagy a tulajdonos által végzett ellenőrzés tekintetében.
3. A súlyos veszélyekről szóló jelentések alapos értékelésekor az illetékes hatóságnak biztosítania kell a következőket:
- valamennyi szükséges tényszerű adat átadásra kerüljön;
 - az üzemeltető, illetve a tulajdonos meghatározza az összes ésszerűen előre látható, a létesítménnyel és annak működésével kapcsolatos súlyos baleseti veszélyt, a lehetséges kiváltó eseményekkel együtt, továbbá érthetően kifejtse a súlyos balesetek kockázatának kezelése tekintetében elfogadott módszereket és értékelési kritériumokat, így például az elemzésben szereplő bizonytalansági tényezőket;
 - a kockázatkezeléskor figyelembe vegyék a létesítmény életciklusának valamennyi releváns szakaszát, és mérleljék az összes előrelátható helyzetet, ideértve a következőket:
 - a létesítménytervről szóló értesítésben említett tervezési döntések során hogyan vették figyelembe a kockázatkezelést a vonatkozó biztonsági és környezetvédelmi elvek érvényesítése érdekében;
 - hogyan kell irányítani az üzemelő létesítményből a kút üzemeltetését;
 - hogyan kell üzemeltetni a kút, és a kút üzemeltetését hogyan kell ideiglenesen felfüggeszteni a termelésnek valamely termelő létesítményről való megkezdése előtt;
 - hogyan kell végrehajtani az együttes üzemeltetést másik létesítménnyel;
 - hogyan zajlik majd a létesítmény leszerelése;
 - hogyan tervezik végrehajtani a kockázatkezelés keretében meghatározott kockázatcsökkentési intézkedéseket, amennyiben a kockázatokat elfogadható szintre kell csökkenteni;
 - az elfogadható kockázati szint eléréséhez szükséges intézkedések meghatározása során az üzemeltető vagy a tulajdonos egyértelműen igazolta-e, hogy hogyan vette figyelembe a megbízható műszaki ismereteken, a legjobb irányítási gyakorlatokon, valamint az emberi és szervezeti tényezőkkel kapcsolatos elveken alapuló releváns bevált gyakorlatokat;
 - a veszélyhelyzet észlelésére, valamint az arra való gyors és hatékony reagálásra irányuló intézkedéseket és rendelkezéseket egyértelműen meghatározták és indokolták-e;
 - a menekülési, evakuálási és mentési rendelkezéseket és a vészhelyzet eskalálásának mérséklését és a környezeti hatás csökkentését célzó intézkedéseket hogyan integrálták logikus és szisztematikus módon, figyelembe véve azokat a valószínűsíthető veszélyhelyzeti körülményeket, amelyek között azok végrehajtására majd sor kerül;
 - hogyan integrálták a követelményeket a belső veszélyhelyzet-reagálási tervekbe, és benyújtották-e az illetékes hatóságnak a belső veszélyhelyzet-reagálási terv egy példányát vagy megfelelő ismertetését;
 - a súlyos veszélyekről szóló jelentésben ismertetett biztonság- és környezetirányítási rendszer megfelel-e arra, hogy a létesítmény életciklusának minden egyes szakaszában biztosítsa a súlyos veszélyek kockázatának kezelését és az összes vonatkozó jogszabályi rendelkezésnek való megfelelést, és hogy tartalmaz-e ajánlásokat az ellenőrzésre és az ellenőrzés végrehajtására vonatkozóan;
 - a független hitelesítési rendszert egyértelműen kifejtették-e.

IV. MELLÉKLET

Az üzemeltetők és a tulajdonosok 19. cikk szerinti rendelkezései súlyos balesetek megelőzésére

1. A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az üzemeltetők, illetve a tulajdonosok:
 - a) különös figyelmet fordítsanak a biztonsági és környezeti szempontból kritikus valamennyi rendszer megbízhatósági és integritási követelményeinek értékelésére, és hogy ellenőrzési és karbantartási rendszereiket a biztonsági és környezeti integritás előírt szintjének elérésére alapozzák;
 - b) megfelelő intézkedéseket hozzanak annak érdekében, hogy az ésszerű kivitelezhetőség keretein belül biztosítsák, hogy a csővezetékkekből, a vízi járművekből és a biztonságos elkülönítésre szolgáló rendszerekből ne távozzanak véletlenszerűen káros anyagok. Ezen túlmenően az üzemeltetőknek és tulajdonosoknak gondoskodniuk kell arról, hogy a védőelemek semmilyen meghibásodása ne vezethessen súlyos balesethez;
 - c) leltárt készítsenek a rendelkezésre álló berendezésekről, azok tulajdonosairól, helyéről, a létesítménybe való szállítás és telepítésük módjáról, valamint a belső veszélyhelyzet-reagálási terv végrehajtásában érintett valamennyi jogalanyról. A leltárban meg kell nevezni azokat a hatályos intézkedéseket, amelyek biztosítják, hogy a berendezések és az eljárások üzemképes állapotban maradjanak;
 - d) biztosítsák, hogy megfelelő keretekkel rendelkezzenek az összes releváns jogszabályi rendelkezésnek való megfelelés nyomán követéséhez oly módon, hogy a súlyos veszélyek kezelésével és a környezetvédelemmel kapcsolatos jogszabályi kötelezettségeiket beépítik szabványos működési eljárásaikba, valamint
 - e) külön figyelmet fordítsanak arra, hogy szilárd biztonsági kultúrát építsenek ki és tartsanak fenn, amely nagy valószínűséggel biztosítja a folyamatos és biztonságos üzemeltetést, beleértve a munkavállalók közötti együttműködés biztosítását, többek között az alábbiak révén:
 - i. látható kötelezettségvállalás a háromoldalú megbeszélésekre és az azokból eredő lépésekre;
 - ii. balesetek és balesetveszélyes helyzetek jelentésének ösztönzése és jutalmazása;
 - iii. hatékony együttműködés a választott biztonsági képviselőkkel;
 - iv. a bejelentést tevő személy védelme.
2. A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az iparág együttműködjön az illetékes hatóságokkal egy szabványok, útmutatók és szabályok kidolgozását célzó prioritásterv meghatározásában és végrehajtásában, amely érvényesíti majd a súlyos balesetek megelőzésére, azok bekövetkezése esetén pedig következményeik korlátozására vonatkozó bevált gyakorlatokat.

V. MELLÉKLET

A 17. cikk (3) bekezdése szerinti független hitelesítő kiválasztásával és a független hitelesítési rendszerek kialakításával kapcsolatos információk

1. A tagállamok megkövetelik az üzemeltetőtől, illetve a tulajdonostól, hogy biztosítsa a hitelesítőnek az üzemeltetőtől, illetve a tulajdonostól való függetlensége tekintetében az alábbi követelményeknek való megfelelést:
 - a) a független hitelesítő feladatai nem követelhetik meg, hogy bármilyen aspektusból megvizsgáljon olyan biztonsági és környezetvédelmi szempontból kritikus elemeket, illetve létesítmény bármely részét, kutat, vagy kútervet, amelyekben a hitelesítő ellenőrzési tevékenységet megelőzően maga is érintett volt, illetve amelyek esetében tárgyilagosságához kétség férhet;
 - b) a független hitelesítő annak biztosítása érdekében, hogy rendszerbeli feladatait objektív módon végezze el, kellő mértékben független azon irányítási rendszertől, amely a független hitelesítési vagy kútvizsgálati rendszer elemeinek bármely aspektusáért bármilyen mértékben felel vagy felelt.
2. A tagállamok megkövetelik, hogy az üzemeltető, illetve a tulajdonos, biztosítsa, hogy a létesítményhez, illetve a kúthoz kapcsolódó független hitelesítési rendszer kapcsán teljesüljenek az alábbi követelmények:
 - a) a független hitelesítő megfelelő műszaki szaktudással rendelkezik, beleértve - amennyiben szükséges - a megfelelően képzett és tapasztalt, kellő számú és személyzet meglétét, amely megfelel az e melléklet 1. pontjában szereplő követelményeknek;
 - b) a független hitelesítési rendszerben a feladatokat megfelelő módon osztják ki az elvégzésükre alkalmas személyzetnek;
 - c) megfelelő rendszerrel rendelkezik az üzemeltető vagy a tulajdonos és a független hitelesítő közötti információ-áramláshoz;
 - d) a független hitelesítőt elegendő hatáskörrel ruházzák fel a feladatainak hatékony végrehajtásához.
3. A független hitelesítőt a független hitelesítési rendszerrel összhangban történő további hitelesítés elvégzése érdekében tájékoztatni kell minden lényeges változtatásról, a további hitelesítés eredményeit pedig – erre irányuló felkérés esetén – közölni kell az illetékes hatósággal.

VI. MELLÉKLET

Az üzemeltetők, a tulajdonosok és az illetékes hatóságok közötti, a 19. cikk (7) bekezdése szerinti együttműködésre vonatkozó prioritásokhoz kapcsolódó információk

Azoknak a kérdéseknek, amelyeket a normák és iránymutatások kidolgozására vonatkozó prioritások megállapításakor kell megvizsgálni, gyakorlati hatást kell elérniük a súlyos balesetek megelőzése és azok következményeinek korlátozása terén. Ezeknek a kérdéseknek többek között az alábbiakra kell kiterjedniük:

- a) a kút integritása, a kút ellenőrzését biztosító berendezések és védelemek fejlesztése, továbbá hatékonyságuk figyelemmel kísérése;
- b) az elsődleges elzárás javítása;
- c) kezdődő súlyos baleset – beleértve a kútkitörés – eszkalálódását korlátozó másodlagos elzárás javítása;
- d) megbízható döntéshozatal;
- e) súlyos veszéllyel járó tevékenységek irányítása és felügyelete;
- f) a fő tisztségviselők szakmai rátermettsége;
- g) hatékony kockázatkezelés;
- h) a biztonsági és környezetvédelmi szempontból kritikus rendszerek megbízhatóságának értékelése;
- i) fő teljesítménymutatók;
- j) a biztonság- és környezetirányítási rendszerek hatékony integrálása az üzemeltetők és tulajdonosok, valamint a tengeri olaj- és gázipari tevékenységekben érintett egyéb jogalanyok között.

VII. MELLÉKLET

A 29. cikk szerinti külső veszélyhelyzet-reagálási tervekben feltüntetendő információk

A 29. cikk szerinti külső veszélyhelyzet-reagálási terveknek – nem kizárólagos jelleggel – az alábbiakat kell tartalmazniuk:

- a) a veszélyhelyzeti eljárások kezdeményezésére, valamint a külső veszélyhelyzeti reagálás irányítására jogosult személyek neve és tisztsége;
 - b) a súlyos balesetekkel kapcsolatos korai figyelmeztetés fogadására vonatkozó intézkedések, valamint az ehhez kapcsolódó riasztásra és veszélyhelyzeti reagálásra vonatkozó eljárások;
 - c) a külső veszélyhelyzet-reagálási terv végrehajtásához szükséges erőforrások koordinálására vonatkozó intézkedések;
 - d) a belső veszélyhelyzeti reagálás támogatására vonatkozó intézkedések;
 - e) a külső veszélyhelyzet-reagálási intézkedések részletes ismertetése;
 - f) a súlyos balesetekben valószínűsíthetően érintett személyek és szervezetek megfelelő tájékoztatását és baleseti tanácsokkal való ellátását biztosító intézkedések;
 - g) más tagállamok sürgősségi segélyszolgálatainak és a Bizottságnak a tájékoztatását biztosító intézkedések olyan súlyos balesetek kapcsán, amelyek következményei több tagállamot is érinthetnek;
 - h) mind a szárazföldi, mind pedig a tengeri vadon élő állatokra és növényekre gyakorolt kedvezőtlen hatások enyhítésére szolgáló intézkedések, többek között azokban az esetekben is, amikor az olajjal szennyezett állatok előbb érnek partot, mint maga az olajszennyezés.
-

VIII. MELLÉKLET

A 29. cikk szerinti külső veszélyhelyzet-reagálási tervek elkészítésekor figyelembe veendő információk

1. A veszélyhelyzeti reagálás koordinálásáért felelős hatóságnak vagy hatóságoknak az alábbiakat kell rendelkezésre bocsátania/bocsátaniuk:
 - a) leltár a rendelkezésre álló berendezésekről, azok tulajdonosairól, helyéről, a súlyos baleset helyszínére való szállításuk és telepítésük módjáról;
 - b) azon hatályos intézkedések ismertetése, amelyek biztosítják, hogy a berendezések és az eljárások üzemképes állapotban maradjanak;
 - c) leltár a veszélyhelyzet esetén elérhető, iparági tulajdonban lévő berendezésekről;
 - d) a súlyos balesetekre való reagálásra érvényes általános szabályok ismertetése, beleértve az összes részt vevő fél, valamint az ezen szabályok érvényesítéséért felelős szervek hatáskörét és feladatait is;
 - e) olyan intézkedések, amelyek biztosítják, hogy a berendezések, a személyzet és az eljárások mindenkor rendelkezésre álljanak és naprakészek legyenek, valamint állandóan elegendő számú szakképzett személyzet álljon rendelkezésre;
 - f) diszpergáló szerként használni tervezett vegyi anyagok előzetes környezeti és egészségi értékelésének igazolása.
 2. A külső veszélyhelyzet-reagálási tervekben egyértelműen meg kell jelölni a hatóságok, a veszélyhelyzeti reagálásért felelős szolgálatok, a koordinátorok és a veszélyhelyzeti reagálásban tevékenyen részt vevő egyéb érintettek szerepét annak érdekében, hogy biztosított legyen az együttműködés a súlyos balesetekre való reagálásban.
 3. A szabályoknak az olyan súlyos balesetekre való reagálásra vonatkozó rendelkezéseket is tartalmazniuk kell, amelyek vélhetőleg meghaladják az érintett tagállam képességeit vagy átlépi annak országhatárait, nevezetesen az alábbiak tekintetében:
 - a) a külső veszélyhelyzet-reagálási tervek megosztása a szomszédos tagállamokkal és a Bizottsággal;
 - b) határokon átnyúló szintű leltár összeállítása az iparági, illetve az állami tulajdonban lévő reagálási eszközökről, valamint a szomszédos országok és tagállamok berendezéseinek és eljárásainak kompatibilitását biztosító összes szükséges végrehajtandó változtatásról;
 - c) az uniós polgári védelmi mechanizmus igénybevételére vonatkozó eljárások;
 - d) határokon átnyúló külső veszélyhelyzet-reagálási gyakorlatok szervezése.
-

IX. MELLÉKLET

Információcsere és átláthatóság

1. A súlyos veszélyt jelző mutatók közlésére szolgáló egységes adatszolgáltatási formátumnak lehetővé kell tennie az illetékes hatóságoktól származó, valamint az egyes üzemeltetőktől és a tulajdonosoktól származó információk összehasonlítását.
2. Az illetékes hatóság és az üzemeltetők és a tulajdonosok között megosztandó információk között szerepelniük kell az alábbiakhoz kapcsolódó adatoknak:
 - a) kőolaj, földgáz vagy más veszélyes anyagok nem szándékolt kibocsátása, függetlenül attól, hogy égő állapotban vannak-e vagy sem;
 - b) a kútellenőrzés megszűnése, amely szükségessé teszi a kútellenőrző berendezés működésbe hozatalát, illetve a védőelem cserét vagy javítást igénylő meghibásodása;
 - c) valamely biztonsági és környezetvédelmi szempontból kritikus elem meghibásodása;
 - d) a szerkezeti integritás jelentős sérülése, a tűz- és robbanásvédelem megszűnése, illetve mobil létesítmény esetében a stabil helyzetből való elmozdulás;
 - e) tengeri létesítmények felé ütközési pályán haladó vízi járművek, továbbá vízi járművek tényleges ütközései tengeri létesítménnyel;
 - f) helikopterbalesetek tengeri létesítményeken vagy azok közelében;
 - g) minden halálos kimenetelű baleset;
 - h) minden 5 vagy több személyt érintő súlyos sérülés egyazon baleset során;
 - i) a személyzet evakuálása;
 - j) súlyos környezeti esemény.
3. A tagállamok által a 25. cikk alapján benyújtandó éves jelentéseknek legalább a következő információkat kell tartalmazniuk:
 - a) a létesítmények száma, kora és helye;
 - b) az elvégzett ellenőrzések és vizsgálatok száma és típusa, esetleges végrehajtási intézkedések és büntető ítéletek;
 - c) az eseményekre vonatkozó, a 23. cikkben előírt egységes adatszolgáltatási rendszer szerinti adatok;
 - d) a tengeri olaj- és gázipari tevékenységek szabályozási keretét illetően végrehajtott minden lényeges változtatás;
 - e) a súlyos balesetek megelőzésével és az előforduló súlyos balesetek következményeinek korlátozásával összefüggésben folytatott tengeri olaj- és gázipari tevékenységek.
4. A 2. pontban említett információk között az olaj- és gázipari tevékenységekkel kapcsolatos tényszerű információknak és elemzési adatoknak egyaránt szerepelniük kell, és ezeknek egyértelműeknek kell lenniük. A benyújtott információknak és adatoknak lehetővé kell tenniük az egyes üzemeltetők és tulajdonosok teljesítményének saját tagállamukon belüli, és az iparág egésze teljesítményének tagállamok közötti összehasonlítását.
5. A 2. pontban említett, összegyűjtött és egységes szerkezetbe foglalt információknak lehetővé kell tenniük a tagállamok számára, hogy előzetes figyelmeztetést lehessen kiadni a biztonsági és környezetvédelmi szempontból kritikus védőelemek állapotának lehetséges romlásáról, és lehetővé kell tenniük számukra megelőző intézkedések meghozatalát. Az információknak igazolniuk kell továbbá az egyes üzemeltetők, a tulajdonosok és az iparág egésze által végrehajtott intézkedések és ellenőrzések általános hatékonyságát, különösen a súlyos balesetek megelőzése és a környezeti kockázatok minimalizálása tekintetében.
6. A 24. cikkben foglalt követelmények teljesítése érdekében egyszerűsített, a nyilvánosság számára könnyen hozzáférhető és az adatok országhatárokon átnyúló összehasonlítását megkönnyítő formátumot kell kidolgozni az e melléklet 2. pontja szerinti releváns adatok közzétételének megkönnyítésére és a 25. cikk szerinti jelentések elkészítéséhez.

A BIZOTTSÁG NYILATKOZATA

1. A Bizottság sajnálja, hogy a 41. cikk (3) és (5) bekezdése értelmében egyes tagállamok részlegesen mentesülnek az irányelv átültetésének kötelezettsége alól, és úgy véli, hogy e mentesülések nem teremthetnek precedenst, mert ez a feltétele annak, hogy ne sérüljön az uniós jog integritása.

2. A Bizottság megállapítja, hogy a tagállamok mellőzhetik az irányelv 20. cikkének átültetését és alkalmazását arra hivatkozva, hogy joghatóságuk alatt jelenleg nincs bejegyezve olyan társaság, amely az Unió területén kívül tengeri olaj- és gázipari tevékenységet folytat.

Az irányelv hatékony végrehajtása érdekében a Bizottság hangsúlyozza, hogy a szóban forgó tagállamok feladata gondoskodni arról, hogy a joghatóságuk alá tartozó, már bejegyzett társaságok – tevékenységi körüket a tengeri olaj- és gázipari tevékenységgel bővítve, ugyanakkor e bővítésnek az illetékes nemzeti hatóságnál történő bejelentését mellőzve – ne kerülhessék meg az irányelv céljait, s hogy ez utóbbi hatóságok így minden lépést megtehessenek a 20. cikk maradéktalan alkalmazása érdekében.

A Bizottság minden szükséges intézkedéssel fel fog lépni az esetlegesen tudomására jutó jogmegkerülések ellen.
